Nr. 92. CZWARTEK 23. KWIETNIA 1874. Rok 64.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 3. po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.
Biuro Redakcyi i Administracyi Ulica Wałowa l. 29.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł.; kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 ct. kilkorazowe po 6 ct. od miejsca jednego wiersza.
Listy należy frankować. Reklamacye otwarte wolne są od opłaty pocztowej.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Z powodu wybuchu księgosuszu w Markowy i Korzowy w powiecie Podhajeckim zarządzono wszelkie środki ostrożności celem przytłumienia zarazy oraz ustanowiono w myśl § 27 ustawy z 29. czerwca 1868 trzechmilowy okręg zarazy do którego wcielono następujące miejscowości:

Toustobaby, Byszów, Horożankę, Dryszczów, Hnilcze, Boków, Szumlany wielkie, Sławentyn, Bożyków, Wołoszczyznę, Litwinów, Rudniki, Łysę, Nosów, Jabłonówkę, Zastawcze, Zawałów, Kamienną górę, Seredne, Zaturzyn, Markowę, Zawadówkę, Szwejków, Zastawce, Hołhocze, Wolicę, Wierzbów, Uhrynów, Podhajce, Muzyłów, Telacze, Nowosiółkę, Beckersdorf, Białokiernicę, Michałówkę, Kotuzów, Gniłowody, Mądzełówkę, Dobrowody, Korzowę, Siółko, Justynówkę, Zarwanicę, Hajwaronkę i Wiśniowczyk w powiecie Podhajeckim, Trościaniec, Sarańczuki i Kotów w powiecie Brzeżańskim, Swistelniki, Podszumlańce, Skomorochy nowe, Skomorochy stare. Bybło, Dytiatyn, Chochoniów, Herbutów, Zielibory, Hanaczów, Zagórze, Jabłonów, Konkolniki, Bouszów, Słobudkę, Bołszowce, Słobodę, Chorostków, Meduchę, Międzyhorcę, Siemikowce, Tustań i Kunaszów w powiecie Rohatyńskim, Halicz, Załukiew, Pietrycz, Kozinę, Dubowce, Wodniki, Jezupol, Hanuszowce, Uzin, Pobereże, Mariampol, Wołczków, Łany, Delejów, Tumirz, Kremidów, Kończaki nowe, Kończaki stare, w powiecie Stanisławowskim. Jeziorko, Trościaniec, Uście zielone, Łukę, Dolhe, Stryhańce, Rozniów, Miłowanie, Olszanicę, Ostrynicę, Bukownę, Oleszów, Bratyszów, Nizniów, Antoniówkę, Petryłów, Nowosiółkę, Bobrowniki, Ladzkie, Komarówkę w powiecie Tłumackim, wreszcie Baranów, Krasiejów, Jarhorów, Zadorów, Lazarowkę, Krościatyn, Wyszczółki, Hutę starą i nową, Manasterzyska, Kowalówkę, Berezówkę, Czerków, Dubienko, Wersniów, Zaleszczyki, Ostrów, Koropiec, Nowosiółkę, Barysz, Wierzbiatyn, Bortniki, Hrehorów, Kurdwanówkę, Bobulińce, Kujdanów, Jezierzany, Nagorzankę, Przewłokę, Oleszę. Petlikowce w powiecie Buczackim.

Zarazem zabroniono odbywania targów na bydło rogate w miejscowościach do powyższego okręgu zarazy wcielonych.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 13. kwietnia 1874.

Współwłaściciele obszaru dworskiego w Goleszowie w starostwie Mieleckiem, postanowili założyć na obszarze dworskim w Goleszowie szkołę ludową pospolitą, i w tym celu zobowiązali się aktem fundacyjnym: 1) Postawić budynek szkolny wraz z pomieszkaniem dla nauczyciela i utrzymywać go w dobrym stanie, tudzież dać grunt na ogród przy szkole w obszarze dwóch morgów; 2) Posprawiać potrzebne do szkoły urządzenia i utrzymywać je w dobrym stanie; 3) Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi rocznie w ratach miesięcznych z góry w gotówce 200 zł. w. a.; 4) Dostawiać rocznie na opał dla szkoły sześć sągów drzewa miękkiego; 5) Wypłacać na pomniejsze szkolne wydatki rocznie 5 zł.; 6) Wypłacać na utrzymanie dla stróża szkolnego rocznie 12 zł. w. a.

Prawo prezentowania nauczyciela zastrzegli założyciele każdoczesnemu przełożonemu obszaru dworskiego w Goleszowie.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu oświaty ludowej, podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.
Lwów, dnia 11. Kwietnia 1874.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, dnia 22. kwietnia.

Słowa monarsze wypowiedziane do delegacyi przy otwarciu tegorocznej sessyi powita pewnie ludność całego państwa z błogiem zadowoleniem i najgłębszą wdzięcznością. Ziszczają one bowiem dwa tak gorąco pożądane i tak często objawiane życzenia: zapewnienie pokojowych stosunków na zewnątrz i ulgę w ciężarach podatkowych. Monarchia bowiem dawno już nie posiadała tylu silnych i trwałych rękojmi pokojowych stosunków z wszystkiemi mocarstwami, jak w tej chwili, po zeszłorocznym zjeździe monarchów w stolicy i podróży cesarskiej do Petersburga, a budżet wspólny na r. 1874 stanowi niezbity dowód, że hasło roztropnej oszczędności znajduje w rządzie stanowczego zwolennika i wykonawcę.

Silne wrażenie zrobił w Węgrzech wypadek na pozór małej wagi, ale rzucający ponure światło na stosunki krajowe. Człowiek ścigany sądownie za kilka pospolitych zbrodni, popełnionych w Peszcie, przeniósł się całkiem spokojnie do innego miasta węgierskiego i tutaj z zupełną swobodą pełnił długo pod innem nazwiskiem obowiązki koncypienta adwokackiego, a przytem bardzo często zastępował swojego chlebodawcę przed tamtejszym sądem. *P. Lloyd*, którego pewnie o brak patryotyzmu posądzić nie można, uniesiony oburzeniem z tego powodu przyznaje, że taki wypadek przypomina azyatyckie stosunki i żąda stanowczej reformy instytucyi policyjnej. Dziennik ten zwala część winy za ten skandal na publiczność węgierską, która przyzwyczaiwszy się dawniej do stawiania policyi trudności na każdym kroku, zapomina dzisiaj, że instytucya ta stała się narodową i powinna znaleźć wszędzie poparcie w swoich usiłowaniach, które mają na celu dobro i bezpieczeństwo ogółu.

Czasem dziennikarstwo niemieckie zapomina o serdecznych stosunkach pomiędzy Niemcami a Rossyą i na temat prowincyi nadbałtyckich robi ostre wymówki rządowi petersburgskiemu za uciskanie Niemców. Takie wymówki wywołało obecnie doniesienie jednego z dzienników rossyjskich, że pod przewodnictwem spraw wewnętrzych ustanowiono komisyę, która co do organizacyi gmin wiejskich ma prowincye niemieckie postawić zupełnie na równi z innemi prowincyami rossyjskiemi. Niemcy widzą w tym kroku stanowczy zamach starorossyjskiego stronnictwa na narodowość i resztę odrębności prowincyi nadbałtyckich.

Anglia idzie także za przykładem innych mocarstw europejskich i zamierza zreformować swoją siłę zbrojną. Obecny minister wojny, który tak samo jak dwniejszy minister marynarki posiada tekę zupełnie niezgodną ze swoim zawodem, przystąpił do tej pracy z energią i stanowczemi zamiarami. System dobrowolnego zaciągania się do armii nie zostanie wprawdzie uchylony, bo nadto zrósł się z tradycyą narodową, ale za to rząd chce nagrodami pieniężnemi zapewnić sobie jak największy kontyngens żołnierzy zgłaszających się dobrowolnie do odbycia w szeregach podwójnego albo potrójnego czasu służby.

Sessya francuzkich rad generalnych minęła bez zajść groźniejszych ale ostatecznie stanowi zawsze pewną manifestacyę na rzecz republikańskiej sprawy. Większość parlamentarna żąda, ażeby rząd odroczył wybory do rad generalnych z sierpnia na czas nieoznaczony. Rozpisanie bowiem wyborów w chwili tak stanowczej jak obecna obudziłaby w całym kraju namiętną agitacyę, w której monarchiści nie mogą spodziewać się dla siebie tryumfu albo poparcia. Owszem kampania wyborcza mogłaby łatwo zmienić się w doniosły tryumf dla republiki.

Wynik wyborów do Rad powiatowych.

I

Z grupy gmin wiejskich.

(Ciąg dalszy.

27. Biała.

1. Jan Kruczek, wójt z Szczerka.
2. Jakób Korczyk, wójt z Jawiszowic.
3. Jakób Kozak, wójt z Bestwinki.
4. Jakób Lindert, wójt z Lipnika.
5. Józef Stachura, wójt z Babic.
6. Wawrzyniec Sreniawski, wójt z Grojca.
7. Jan Orszaluk, wójt z Hatenowa.
8. Tomasz Halama, gospodarz z Bystrej.
9. Józef Peterek, gospodarz z Komorowa.
10. Jan Chowaniec, gosp. z Brzeszcza.
11. Wawrzyniec Wyrobek, gospodarz z Zaborza.
12. Franciszek Leki, młynarz z Osieka.

28. Bircza.

1. Dmytro Demkowicz, gospod. z Dobry szlacheckiej.
2. Jakób Solski, gosp. z Kalwaryi.
3. Antoni Tyszkowski, właścic. dóbr Trójcy itd.
4. Piotr Feit, gosp. z Rosenburgu.
5. Marcin Krynicki, gospod. z Katynia.
6. Dmytro Bełej, gospodarz z Arłamowa.
7. Michał Bednarz, gospod. z Jasiennicy Sufczyńskiej.
8. Michał Konet, gospodarz z Leszczawy górnej.
9. Michał Milan, gosp. z Lacka.
10. Ks. Franciszek Staraniewicz, prob. ob. łac. z Nowosielec Kozickich.
11. Iwan Misko, gosp. z Trójcy.
12. Józef Nowosielecki, właśc. mniej. posiadłości z Wojtkowej.

29. Bohorodczany.

1. Paweł Hołowiński, gospod. z Starego Łyśca.
2. Olexa Barabasz, gosp. z Starych Bohorodczan.
3. Teodor Ostapiuk, gosp. z Lachowiec.
4. Michał Maksymiuk, gospodarz z Markowej.
5. Kość Krawczuk, gosp. z Horocholiny.
6. Nykoła Basarab, gosp. z Lachowiec.
7. Ks. Jan Mogilnicki, paroch obrz. grec. z Babcza.
8. Mikołaj Roszczyński, nauczyciel z Drohomirczan.
9. Ks. Jan Horocki, paroch obrz. grec. z Rasulnej.
10. Ks. Michał Strutyński, paroch gr. kat. z Kosmacza.
11. Ks. Knichinicki, kooperator z Porohów.
12. Ks. Alexy Łukaszewicz, paroch obrz. gr. z Łyśca.

30. Brzozów.

1. Ignacy Kwiatkowski, młynarz z Humnisk.
2. Michał Pilszak, leśniczy z Grabownicy.
3. Błażej Florczak, wójt z Górek.
4. Grzegorz Zdybek, wójt z Wzdowa.
5. Stanisław Wójcik, gospodarz z Krzywego.
6. Jacenty Fiedyń, wójt z Turzegopola.
7. Stanisław Pelc, wójt z Grabownicy.
8. Wawrzyniec Kijowski, właśc. gruntu z Poręb.
9. Wojciech Wojnowski, wójt z Haczowa.
10. Jan Zacharski, nadleśniczy ze Starejwsi.
11. Jan Zaręba, wójt ze Starejwsi.
12. Antoni Piwowar, właśc. gruntu z Golcowej.

31. Buczacz.

1. Manasterski, naczel. gminy Kujdanowa.
2. Stefan Kindybaluk, wójt z Nagorzanki.
3. Marcin Tyszkowski, naczelnik gminy Zaleszczyk małych.
4. Jędrzej Słobodzian, gosp. z Nowosiółki.
5. Kasper Cisakowski gosp. z Huty now
6. Leon Kozara, wójt z Żurawiniec.
7. Wincen. Szatkowski, wójt z Dźwinogroda
8. Konstanty Burczycki, mieszczanin z Buczacza.
9. Jan Hutnik, wójt z Korościatyna.
10. Olexa Hrynia, wójt z Jezierzan.
11. Jan Ciupyk, wójt z Berezówki.

32. Cieszanów.

1. Ks. Józef Fedonowicz, paroch obrz. gr. kat. z Krupca.
2. Ks. Jan Sierociński, paroch obrz. gr. z Łowczy.
3. Michał Majer, wójt z Ostrowca.
4. Jan Hass, wójt z Freifeldu.
5. Klemens Stankiewicz, wójt z Łukawicy.
6. Jan Kulczycki, wójt z Nowegosioła.
7. Michał Lewicki, wójt z Lublińca now.
8. Józef Jakimów, wójt z Horyńca.
9. Piotr Baranik, wójt z Brusna nowego.
10. Ilko Fill, wójt z Wulki zapałowskiej.
11. Fedko Skiba, dyak ze Staregosioła.
12. Paweł Zuk gosp. z Horyńca.

33. Dąbrowa.

1. Piotr Bartman, lekarz powiatowy.
2. Marcin Kryczka, włościanin.
3. Franciszek Bartnik, wójt.
4. Jakób Majchrowski, dzierżawca.
5. Ks. Stanisław Morgenstern, pleban.
6. Ks. Henryk Otowski, pleban.
7. Ks. Julian Repczyński, pleban.
8. Ks. Jan Tabaczyński, pleban.
9. Antoni Wąsowicz, rzemieślnik.
10. Tomasz Wilk, włościanin.
11. Ks. Marceli Zaręba, kapelan.
11. Szczepan Żołądź, wójt.

34 Drohobycz.

1. Michał Puzakowski, wójt ze Stebnika.
2. Mikołaj Krzyskow, właściciel wsi Popiela.
3. Daniło Iwaniszów, wójt z Hruszowa.
4. Mikołaj Hołabinka, wójt z Jasienicy solnej.
5. Ks. Jerzy Kmicikiewicz, gr. kat. proboszcz w Gajach niżnych.
6. Dr. Mikołaj Antoniewicz, prof. gimn.
7. Seńko Kolinicz, wójt z Solca.
8. Ks. Jan Łomnicki, gr. kat. proboszcz z Horucka.
9. Ks. Paweł Lewicki, gr. kat. proboszcz z Jasienicy Solnej.
10. Ks. Jan Skobielski, gr. kat. proboszcz z Liszni.
11. Józef Krawców, włośc. z Wróblowic.
12. Ks. Julian Niemiłowicz, dyr. szkoły głównej.

35. Horodenka.

1. Wasyl Słomiany, włościanin.
2. Fedko Kuśnierz, włościanin.
3. Paweł Tkaczuk, włościanin.
4. Iwan Słobodzian, włościanin.
5. Andrzej Czowhaniuk, włościanin.
6. Wasyl Andrijasz, włościanin.
7. Stefan Jaworski, włościanin.
8. Paweł Czermak, włościanin.
9. Hryć Kazimirczuk, włościanin.
10. Ilko Iwasiuk, włościanin
11. Iwan Kozła, włościanin.
12. Hnat Stopar, włościanin.

36. Kamionka Strumiłowa.

1. Ks. Justyn Jaremkiewicz, gr. kat prob.
2. „ Julian Dawidowicz, „ „ „
3. „ Mikołaj Centelewicz „ „ „
4. „ Emil Pietrusiewicz „ „ „
5. Teodor Stefanowicz, wójt z Kozłowa.
6. Roman Iszczuk, włościanin z Suszna.
7. Franciszek Kuliński, włośc. z Budek.
8. Jan Szuszkiewicz, włośc. z Dernowa.
9. Wasyl Pankow, włośc. z Kamionki.
10. Ks. Hilary Kwaśnicki, gr. kat. prob.
11. Ks. Cyryl Lewicki, gr. kat. prob.
12. Tytus Kielanowski, właść. dóbr.

37. Kołomyja.

1. Laurenty Grabowiecki, wójt z Baliniec.
2. Ks. Maksymilian Kruszelnicki, z Nagurny.
3. Mikołaj Kowbasiuk, były pos. sejmow.
4. Ks. Jan Lewicki, były poseł sejmowy.
5. Semen Moczerniuk, włościanin.
6. Stefan Juziuk, włościanin.
7. Franciszek Jasiński, Prezes Rady pow.
8. Wasyl Iwaniszyn, włościanin.
9. Dmytro Romanczycz, włościanin.
10. Jan Swaryczewski, włościanin.
11. Iwan Witeńko, włościanin.
12. Onufry Zajaczuk, wójt z Berezowa.

38. Kossów.

1. Ks. Michał Kowblański, gr. kat. prob. z Kobak.
2. Ks. Teodor Lisiewicz, kan. i gr. kat. prob. z Kut starych.
3. Ks. Hilary Walawski, administr. gr. k. parafii z Kossowa starego.
4. Ks. Grzegorz Pasiecznicki, gr. kat. kapelan z Mekietyniec.
5. Ks. Hipolit Okuniowski, gr. kat. prob. z Jaworowa.
6. Ks. Aleksander Sabat, gr. kat. prob. z Riczki.
7. Ks. Bazyli Niedzielski, c. k. adjunkt sądowy z Kossowa.
8. Kostyn Łepkaluk, gospodarz z Kossowa starego.

9. Stefan Matijczuk, gosp. z Moskalówki.
10. Iwan Popiwczuk, wójt z Żabiego.
11. Michał Kusznierczuk, wójt z Kosmacza.
12. Dmytro Szekiczyk, wójt z Hołów.

39. Limanowa.

1. Antoni Janik, burmistrz z Limanowy.
2. Szymon Biernat, wójt z Mordarki.
3. Tomasz Chlipała, wójt z Libomirza.
4. Wojciech Rączek, z Pisarzowy.
5. Józef Smoleń, wójt z Pisarzowy.
6. Józef Janik, gosp. z Krosny.
7. Maciej Sroka, przysiężny z Stopnic królewskich.
8. Wojciech Kordeczka, wójt z Jasny.
9. Wincenty Biedzoń, wójt z Lipowego.
10. Jan Rusocki, właściciel dóbr z Szyku.
11. Franciszek Wątroba, gosp. z Mordarki
12. Franciszek Szarek, gospod. z Mszany dolnej.

(Dokończenie nastąpi.)

II.

Z grupy gmin miejskich.

Bircza.

1. Stefan Mielniczek, burm. z Rybotycz.
2. Michał Barański, burm. z Dobromila.
3. Michał Dubik, gosp. z Nowegomiasta.
4. Marek Czop, lek. z Dobromila.

Buczacz.

1. Nusym Pohoril, kup. z Buczacza.
2. Markus Preminger, kup. z Buczacza.
3. Ks. Jan Kaliniewicz, prob. obrz. łac. z Jazłowca.
4. Izrael Hersch Safrin, burmistrz z Monasterzysk.

Brody.

1. Antoni Witosławski, c. k. notaryusz w Brodach.
2. Jędrzej Nazarewicz, rad. z Zołoziec.
3. Dr. Paweł Goldhaber, burm. brodzki.
4. Alfred Hausner, bankier.
5. Stanisław Mataszyński, naucz. realn. gimn.
6. Filip Kolischer, kupiec z Brodów.
7. Alexander Margulies, kup. z Brodów.

Brzeżany.

1. Ferdynand Szydłowski, c. k. notar. z Brzeżan.
2. Emanuel Merl, burm. z Brzeżan.
3. Piotr Traczewski, dzierżaw. dóbr z Kozłowa.
4. Abraham Nathansohn, kup. z Brzeżan.
5. Ks. Wawrzyniec Ostrowski, łaciński proboszcz.

Bochnia.

1. Dr. Franciszek Hoszard.
2. Roman Niwicki, burm. bocheński.
3. Szymon Kopyto, burmistrz z Lipnicy murowanej.
4. Antoni Małokiewicz, c. k. sędzia pow.
5. Jan Wyrwicz, wójt z Wiśnicza nowego.
6. Karol Lacko, burm. z Uścia solnego.

Brzesko.

1. Ignacy Krzemiński, burm. z Wojnicza.
2. Józef Żywicki, właśc. dóbr. Biskupice Lanckorońskie.

Bóbrka.

1. Józef Ajdukiewicz, rządca dóbr w Chodorowie.
2. Wiktor Wołodkiewicz, dzierż. dóbr w Brzozdowcach.
3. Dr. Eustach Zaleski, lek. pow. w Bóbrce.

Biała.

1. Oskar Gülcher, fabrykant z Białej.
2. Rudolf Bukowski, dr. pr., koncypient.
3. Józef Lokarner, emer. mierniczy.
4. Rudolf Seeliger, burm. Białej.
5. Jan Vogt, fabryk. z Białej.
6. Jan Kopciński, burm. z Kęt.
7. Jędrzej Radwański, piekarz z Oświęcimia.
8. Wincenty Paniowski, szewc z Kęt.

Brzozów.

1. Ks. Kan. Jan Steczkowski, łac. pleb. z Jasienicy.
2. Ks. kan. Teofil Witoszyński, łac. pleb. z Dynowa.
3. Dr. Franciszek Zbyszewski, lek. pow.
4. Józef Korczyński, burm. z Brzozowa.

Chrzanów.

1. Jan Palka, były radny z Chrzanowa.
2. Abraham Wiener, kupiec z Chrzanowa.
3. Jan Rusek, obyw. z Chrzanowa.
4. Leiser Schneider, obyw. z Chrzanowa.

Cieszanów

1. Ks. Michał Sembratowicz, gr. k. pleb. z Lubaczowa.
2. Dr. Julian Kawalerski, z Cieszanowa.
3. Franciszek Matyaszek, z Oleszyc.
4. Matwij Kotowicz, z Cieszanowa.
5. Franciszek Wolańczyk, z Narola.

Dąbrowa.

1. Ks. Ludwik Kozik, pleban z Dąbrowy.
2. Wilibald Prusing, c. k. adjunkt sądu z Dąbrowy.

Drohobycz.

1. Dr. Marek Wohllerner, adw. krajowy.
2. Hersch Goldhammer, fabrykant nafty.
3. Franciszek Lewicki, adjunkt sądu powiatowego.
4. Lejzor Gartenberg, fabrykant nafty.
5. Mikołaj Piasecki, mieszczanin z Drohobycza.
6. Jan Zych, burm. m. Drohobycza.
7. Alexander Schorr, przemysłowiec.

Gródek.

1. Dmuchowski Bazyli, dyrygujący nauczyciel tutejszej szkoły panieńskiej i radny gminny.
2. Henze Adolf, tutejszy c. k. notar. i radny gminny.
3. Kohn Mendel, tutejszy trafikant tytoniu i radny gminny.
4. Raab Eisig, właśc. realn. w Gródku.
5. Smyk Józef, posiadacz realn. i zast. burm. w Gródku.

Horodenka.

1. Władysław Bursa, nacz. gminy Obertyna.
2. Michał Lenartowicz, notaryusz z Horodenki.
3. Selig Engel, wł. realności z Horodenki.
4. Mojżesz Szercer, wł. realn. z Horodenki.
5. Onufry Kotełko, włość. z Horodenki.

Jarosław.

1. Józef Berglas.
2. Gustaw Weis, burm. z Jarosławia.
3. Karol Bartoszewski, zastępca burm.
4. Henryk Bartsch, c. k. major pensyonowany.

Jakób Raf, chirurg.

Kamionka Strumiłowa.

1. Ks. Jan Sochacki, gr. kat. paroch z Stojanowa.
2. Wasyl Wanio, przeł. gm. Buska.
3. Paweł Wierzbiański, przełoż. gm. Kamionki.
4. Juliusz Brand, lekarz z Radziechowa.
5. Jan Reichert, mieszcz. z Buska.

Kossów.

1. Józef Soroczyński, burm. m. Kut.
2. Leszek Zagajewski, aptek. z Kut.
3. Hilary Topolnicki, pens. officyał z Kut.
4. Ks. Alojzy Piwec, łac. pleb. z Kossowa.
5. Mortko Gertner, właść. realn. z Kossowa.
6. Dawid Eltis, nacz. gm. Kossowa.
7. Zachary Stein, dzierzawca dóbr.
8. Mortko Schatner, wł. realn. z Kut.

Kolbuszowa.

Ks. Ruczka, lekekarz powiatowy, burmistrz, jeden starozakonny i dwóch mieszczan z Majdan.

Kołomyja.

1. Krzysztof Bogdanowicz, poseł na sejm krajowy.
2. Maxymilian Türmann, c. k. not.
3. Józef Funkenstein.
4. Ks. Jan Koblański, kanonik.
5. Dr. Wilhelm Rasch.
6. Salamon Wieselberg.
7. Henryk Zadembski, burmistrz.

Lisko.

1. Jan Habowski, burmistr m. Liska.
3. Hersz Wolf Dym, asesor m. Liska.
3. Josel Weltman, burmistrz miasteczka Baligroda.
4. Jan Grudecki, radny gminy miasteczka Ustrzyk dolnych.

Lwów.

1. Bronisław Macieszkiewicz, zastęp. przełożonego obszaru dwor. w Jaryczowie now.
2. Ferdynand Wojewódka, właśc. real. w Barszczowicach i urzęd. bank. we Lwowie.

Łańcut.

1. Gabryel Danielewicz, przełoż. gminy m. Łańcuta.
2. Edward Acht, przełoż. gminy miejskiej Leżajska.
3. Ks. kanonik Władysław Studziński z Kańczugi.
4. Marcin Lisiewicz, przełożony gminy m Przeworska.
5. Szczepan Decowski, mieszcz. z Żołyni.

Mielec.

1. Ks. Józef Knutelski, prob. mielecki.
2. Feliks Pietrzycki, pocztm. z Radomyśla.
3. Dr. Konstanty Lipowski, notaryusz z Radomyśla.

Mościska.

1. Hordyński Stanisław, agent banku włościańskiego z Sądowej Wiszni.
2. Polański Dyonizy, c. k. adjunkt sąd. w Sądowej Wiszni.
3. Schütterly Marcin, mieszczanin z Mościskach.
4. Dr. Tugendhat Józef. lekarz pow.

Nisko.

1. Dr. Zygmunt Rucki, notar. miejscowy.
2. Stanisław Przysucha, burm. z Ulanowa.
3. Mechel Birnbaum, zast. burm.
4. Józef Sikora, mieszczanin z Rudnika.

Przemyśl.

1. Xiążę Hieronim Lubomirski, wł. dóbr z Bakończyc.
2. Ignacy Frankowski, c. k. notaryusz.
3. Jakób Schwarz, kupiec.
4. Seweryn Arzt, nauczyciel gimnazyalny.
5. Karol Monné, inżynier kolei Karola Ludwika.
6. Dr. Wacław Skórski, adwokat.
7. Dr. Leon Ziemiański, lekarz.

Przemyślany.

1. Dr. Albin Waligórski, lekarz pow.
2. Walerjan Czajkowski, właśc. dóbr Swirza.
3. Antoni Mroczkowski, rad. z Przemyślan.

Podhajce.

1. Ks. Jakób Kerschka, r. k. proboszcz z Podhajec.
2. Iwo Lilienfeld, dierżawca.

Ropczyce.

1. Jędrzej Jasiński, miesz. z Sędziszowa.
2. Franciszek Górski, miesz. z Wielopola.
3. Aleksander Siekierski, miesz. z Ropczyc.

Rudki.

1. Tomasz Jaworski, kasyera klucza komarzańskiego.
2. Antoni Górski, burm. z Komarna.

Rohatyn.

1. Władysław Tustanowski, właśc. dóbr dotychczasowy marszałek tutejszego pow.
2. Antoni Schäffer, właśc. real. i zastępca burmistrza.
3. Ezechiel Berzewiczy, pełnomocnik p. Kornela Krzeczunowicza.

Sanok.

1. Cyryl Jaxa Ładyżyński, pens. c. k. porucznik, burmistrz.
2. Ks. Franciszek Czaszyński, kan. i pleb. Sanocki.
3. Franciszek Saganowicz, radny miasta Sanoka.
4. Ichel Herzig, przedsiębiorca z Sanoka.
5. Ks. Apolinary Laskowski, łac. pleb. z Rymanowa.

Staremiasto.

1. Grzegorz Wołosiański, mieszczanin z Staregomiasta.
2. Jędrzej Wojtasiewicz, mieszczanin z Starejsoli.
3. Józef Wojdzicki, burm. z Chyrowa.
4. Ignacy Frydel, burm. z Felsztyna.
5. Leon Dobrzański, zast. burm. Starego miasta.
6. Aleksander Wysocki, mieszczanin z Starejsoli.
7. Maciej Perucki, mieszczanin z Starego miasta.

Sambor.

1. Dr. Bazyli Wołosiański, adw. kraj.
2. Karol Ziegler, rękawicznik.
3. Wilhelm Kasparek, notaryusz i burm.
4. Ks. Herman Kulisz, dyr. szkoły żeńsk.
5. Dr. Karol Pawliński, adw. kraj.
6. Dr. Jakób Kohn, adw. kraj.
7. Tomasz Brodka, przedmieszczanin.

Śniatyn.

1. Waleryan Busch, rz. kat. proboszcz w Zabłotowie i dziekan.
2. Izydor Karatnicki, gr. kat. proboszcz w Zabłotowie.
3. Marceli Niemczewski, apt. w Śniatynie.
4. Karol Frantsek, mieszcz. w Śniatynie.
5. Mortko Berler, mieszcz. w Śniatynie.

Sokal.

1. Michał Oleksiński, burm. z Sokala.
2. Stanisław Polanowski, właść. dóbr.
3. Walery Filipowski, adwokat kraj.
4. Franciszek Liebe, burmistrz z Bełza.

Tarnobrzeg.

1. Kwiryn Sorg, c. k. sędzia powiat. w Rozwadowie.
2. Ignacy Brudzyński, apt. w Tarnobrzegu.
3. Władysław Grzyglewski, pocztmistrz w Dzikowie.

Turka.

1. Seweryn Brysiewicz, c. k. poczmistrz.
2. Mojżesz Schaechter, kupiec z Turki.

Tłumacz.

1. Ryszard hr. Rozwadowski, z Zakrzewic.
2. Marcin Chorzewski, c. k. adj. sądowy.
3. Gabryel Czałczyński, burmistrz z Tyśmienicy.
4. Stefan Skawiński, burm. z Tłumacza.
5. Grzegorz Maniuk, mieszczanin z Tyśmienicy.

Złoczów.

1. Dr. Józef Wesołowski, adwokat kraj. w Złoczowie.
2. Ks. Aleksander Korczyński, gr. kat. proboszcz ze Sasowa.
3. Antoni Kriegshaber, właściciel dóbr, z Iwaczowa.
4. Izaak Schwager, właściciel realności miejskiej w Złoczowie.
5. Józef Onyszkiewicz c. k. not. ze Zborowa.

Zbaraż.

1. Juliusz Opolski, burmistrz Zbarazki.
2. Piotr Partyka, mielnik z Zbaraża.

Żółkiew.

1. Antoni Niementowski, c. k. notaryusz i burmistrz miasta Żółkwi.
2. Juliusz Nahlik, apt. w Żółkwi.
3. Dr. Maurycy Kartsch, adwokat kraj. w Żółkwi.
4. Franciszek Zonner, c. k. poczmistrz w Żółkwi.

Żydaczów.

1. Alexander hr. Dzieduszycki, właściciel dóbr.
2. Wiktor Rasuski, c. k. sędzia z Mikołajowa.
3. Ludwik Słotwiński, c. k. sędzia z Żurawna.
4. Naftali Kohn, chirurg z Rozdołu.
5. Jan Steciecki, przełoż. obsz. dworskiego z Rozdołu.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

SPRAWOZDANIE

z czynności Wydziału krajowego za czas od 1. do 31. Marca 1874.

(Dokończenie.)

Z funduszu przez Wysoki Sejm w tegorocznym budżecie na zasiłki dla dróg powiatowych i gminnych przeznaczonego udzielił Wydział krajowy jako bezzwrotne subwencye:

A. dla dróg powiatowych.

Wydziałom powiatowym: w Mielcu 2000 zł., w Grybowie 2500 zł., w Krośnie 1500 zł., w Pilznie 2000 zł. w Jaśle 1500 zł., w Wieliczce 3000 zł., w Skałacie 1000 zł., w Rzeszowie 2500 zł., w Jarosławiu 1000 zł. w Nowym Targu 1500 zł.

B. dla dróg gminnych:

Wydziałom powiatowym: w Wadowicach 1500 zł., w Brzozowie 1000 zł., w Kolbuszowej 5000 zł.. w Dąbrowie 1000 zł., w Jaśle 1000 zł., w Tarnowie i w Jarosławiu po 500 zł., w Rawie 1500 zł., w Nowym Sączu 3000 zł.

Wydział krajowy mianował swojego pracownika technicznego Jana Alexandra Łuniewskiego, asystentem oddziału technicznego.

Zatwierdzono następujące oferty: Arona Zimermanna na roboty budowlane dla drogi krajowej Skała-Czortków; Izaaka Friedmanna na roboty budowlane dla dróg krajowych w okręgu Stanisławowskim; Alexandra Bobczyńskiego na roboty budowlane dla drogi krajowej Sanok-Rzeszów; A. Goldschlägera na dostawę kamienia dla drogi krajowej Śniatyn-Horodenka; A. Skotnickiego na dostawę kamienia dla drogi krajowej Mosty-Krystynopol; E. Niemczewskiego na roboty budowlane około mostu na drodze krajowej Skała-Zaleszczyki.

Załatwiono 11 rekursów w sprawach drogowych.

Wydano okólnik do wszystkich inżynierów okręgowych, w którym wskazano na wszystkie ujemne strony dotychczasowego sposobu układania rachunków i wykazów o robotach we własnym zarządzie wykonywanych — i podano szczegółowe wskazówki, według których na przyszłość te rachunki i wykazy mają być sporządzane.

Uchwalono przyjąć 300 złr. testamentem Adolfa Gosches z Przemyślan dla lwowskiego zakładu obłąkanych legowane.

Zatwierdzono budżet szpitalu powszechnego w Staremmieście przy Podhajcach, i w Tarnopolu.

Uchwalono regulamin dla narad administracyjnych w lwowskim szpitalu powszechnym.

W miejsce uwolnionego od służby na własne żądanie Dr. Czerwiakowskiego, mianowano Dr. Ludwika Wiszniewskiego tymczasowo sekundaryuszem przy szpitalu św. Łazarza w Krakowie, i upoważniono dyrektora szpitali krakowskich do tymczasowego przyjęcia praktykanta lekarskiego.

Uchwalono poruczyć Dr. Festenburgowi ordynacyę na oddziale ginekologicznym lwowskiego szpitalu powszechnego.

Uchwalono wyrazić uznanie Dr. Korczyńskiemu i Dr. Obalińskiemu za ogłoszone drukiem na koszt własny sprawozdania o ruchu chorych i chorób na oddziałach chorób gorączkowych i chirurgicznych w szpitalu św. Łazarza w Krakowie za rok 1872.

Przedłożono c. k. ministerstwu sprawiedliwości uchwałę Wys. Sejmu z dnia 15 Grudnia 1873 r. w przedmiocie pomnożenia w kraju trybunałów I. instancyi z zupełną kompetencyą w sprawach cywilnych i karnych, w której Wys. Sejm wyraził co najgłówniejsze te zdania: *a*) że liczba tych trybunałów w Galicyi winna być podwyższoną o tyle, iżby każdy z dawniejszych obwodów Galicyi, przynajmniej jeden taki trybunał posiadał, tudzież — *b*) że potrzebnem jest rychłe ustanowienie takich trybunałów w Kołomyi, Brzeżanach, Sanoku, Stryju, Wadowicach i Czortkowie; zaś w Kołomyi jak najrychlejszego takiego trybunału ustanowienie, jest rzeczą naglącą, — wreszcie *c*) że przed utworzeniem takich trybunałów dla każdego z dawnych obwodów, niezbędnem jest pomnożenie etatu sędziów przy istniejących trybunałach, — i że zdania te odno-

szą się li tylko do dzisiejszego stanu rzeczy, bez żadnego względu na przyszłą organizacyę sądownictwa.

Dodatkowo do powyższego przedłożenia, przedstawiono temuż ministerstwu do uwzględnienia zgodne opinie obydwóch panów prezydentów apelacyjnych, względem potrzeby ustanowienia trybunału I. instancyi w Jaśle i przydzielenia temuż powiatów sądowych: Dukla, Krosno i Żmigród, które by tem samem z pod juryzdykcyi apelacyi lwowskiej pod jurysdykcyę apelacyi krakowskiej przejść miały.

Stosownie do polecenia Wys. Sejmu wdrożono porozumienie się z c. k. władzami i reprezentacyami powiatowemi pod względem pytania, jakie jeszcze inne trybunały ustanowić by należało w zachodniej części kraju.

W wykonaniu uchwały Wys. Sejmu z 10. Stycznia 1874 r. udano się do c. k. Prezydyum Namiestnictwa i do c. k. Prezydyów wyższych sądów krajowych we Lwowie i w Krakowie z prośbą o dostarczenie dat statystycznych co do kradzieży koni i wydano okólnik do wszystkich reprezentacyj powiatowych z wezwaniem do odpowiedzi na następujące punkta: *a)* czy w porównaniu do lat dawniejszych, wypadki kradzieży koni wzmogły się roku ostatniego; *b)* czy i jakie (nie mówiąc o certyfikatach) inne jeszcze środki zaradcze, kradzieżom koni skutecznie zapobiedz by mogły, wreszcie — *c)* czy za taki praktyczny środek uważane być mogą premje dla zasłużonych w wyśledzeniu tych kradzieży ajentów policyjnych i do jakich wypadków premje te ograniczyć i w jaki sposób przyznawać by należało.

Delegacye.

Posiedzenie austryackiej delegacyi odbyło się w Peszcie 20. b. m. o godzinie 12. w południe.

Obecni ministrowie: hr. Andrassy, baron Kuhn i baron Holzgethan. Jako reprezentanci rządu zasiedli na ławie ministrów także: baron Pöck, szef sekcyi baron Hofmann i radca sekcyi br. Kraus.

Baron Burg jako najstarszy wiekiem członek delegacyi, objął tymczasowo kierownictwo i zarządził wybór przewodniczącego. Oddano 53 głosów, z czego padło na Dr. Rechbauera 52.

Dr. Rechbauer (zajmując miejsce przewodniczącego): Zajmując zarówno trudne jak pełne odpowiedzialności miejsce honorowe, na które powołaliście mię swoim wyborem, widzę się obowiązanym wyrazić głębokie podziękowanie za zaszczytne dla mnie zaufanie. W czasie mojej długoletniej działalności parlamentarnej, nigdy nie ukrywałem moich przekonań politycznych i nie sprzeniewierzę się im także na tem miejscu zaszczytnem. Jestem jednakże dobrze o tem przeświadczony, że poruczone mnie stanowisko wymaga jaknajściślejszej bezstronności. Jako najważniejsze moje zadanie uważać będę przestrzeganie tej bezstronności i obronę godności i praw Wysokiej Izby w każdym kierunku. Jeżeli przeświadczenie o ważności poruczonego mi zadania, szczera wola i stałe staranie obok chętnego do ofiar poświęcenia wystarczają, w takim razie mniemam, że waszem zaufaniem nie obdarzyliście niegodnego. Ale tylko wtedy mogę się spodziewać, że piastować będę godnie ten urząd, jeżeli będę miał zapewnione Wasze życzliwe poparcie i przyjacielską pobłażliwość.

Po raz ósmy obecnie delegacye idąc za głosem konstytucyjnego monarchy, przystępują do swojej konstytucyjnej działalności i tem, wbrew złowieszczym wróżbom wielu, którzy w instytucyi tej już przy jej powstaniu upatrywali zaród śmierci, złożyły dowód, że instytucya jest nietylko wysoką, lecz także pełną sił. (*Oklaski.*)

Dalej zaznacza dr. Rechbauer, że delegacye zawsze starały się pogodzić troskliwość o należyty stan siły zbrojnej i potęgę monarchii z względami interesu ludności a przytem wywierały zawsze swój wpływ przy uregulowaniu zewnętrznych stosunków. Oszczędność jest obecnie tem potrzebniejszą, gdyż ludy monarchii nawiedziła klęska ekonomiczna, której zgubne skutki dotąd jeszcze nie zostały zatarte. Z spokojem mogą delegacye spoglądać na zewnętrzne stosunki i wzmocnioną przyjaźń z północnymi i południowymi sąsiadami monarchii. Nadzieja utrzymania pokoju, uzyskała niedawno nową rękojmię w spotkaniu Najj. Pana z dostojnymi monarchami sąsiednich mocarstw. Najpewniejszą zaś rękojmią jest coraz głębiej wnikające w ludy przeświadczenie o solidarności ich interesów w zdobywaniu najwyższych dóbr: oświaty i wolności.

Po trzykrotnym okrzyku na cześć Najj. Pana, wybrała delegacya J. Ex. hr. Potockiego 53 głosami na 54 głosujących zastępcą przewodniczącego. Hr. Potocki oświadczył, że urząd swój będzie wykonywać z zupełną bezstronnością.

Po wyborze sekretarzy, kwestorów i weryfikatorów hr. Andrassy przedłożył preliminarz na r. 1875, zamknięcie rachunków za r. 1871 i 1872, odpowiedź na rezolucye uchwalone w r. 1874 co do budżetu wojennego i dwa wnioski o przedłużenie terminu do użycia reszty kredytów z r. 1872.

Nastąpił potem wybór komisyi petycyjnej i budżetowej, do której należy także ks. Konstanty Czartoryski. Obie komisye zaraz się ukonstytuowały i podzieliły referaty pomiędzy członków.

W podobny sposób odbyło się pierwsze posiedzenie delegacyi węgierskiej.

Dnia 21. b. m. przyjmował Najj. Pan obiedwie delegacye w Peszcie. Przemówienie dra Rechbauera tak opiewa:

„Z patryotycznem poczuciem obowiązku posłuszna wezwaniu Waszej Ces. Mości, zbliża się przy podjęciu swej czynności delegacya austryackiej Rady państwa do stóp tronu Waszej Ces. Mości, aby wyrazić najuniżeniej uczucia niezmiennej wierności i poddaństwa. Świadoma praw i obowiązków, jakie na nią konstytucya nakłada, zbada delegacya sumiennie i z całą powagą, ważność sprawy wskazaną, wniesione przez rząd Waszej Ces. Mości przedłożenia i z przezornością męża stanu starać się będzie uczynić zadość wymaganiom nietykalności i bezpieczeństwa, wielkości i godności państwa. Delegacya atoli pomna swego obowiązku bronienia i strzeżenia interesów ludu, więcej niż kiedy indziej będzie musiała mieć przed oczyma okoliczność, że w czasie tak głęboko wnikającej kryzys gospodarczej, jaką nasza ukochana ojczyzna nie dawno dotkniętą została, należy o ile możności uwzględnić siły podatkowe ludu, a tem samem nie spuszczać z uwagi zasad owej politycznej gospodarności i oszczędności, która prawdziwą siłę i bezpieczeństwo państwa widzi w zadowoleniu swych obywateli i w oszczędzaniu, skupianiu i wzmocnianiu ich sił.

Delegacya przyjętą jest radosnem zadowoleniem, że czynność jej przypada na czas, w którym mniej niż kiedykolwiek podczas dawniejszych sessyj, horyzont polityczny zaciemniony jest groźnemi chmurami. Na wskazany mądrością Waszej Ces. Mości rządowi Jego kierunek polityki zewnętrznej, delegacya może się najzupełniej zgodzić, widząc w coraz silniejszych związkach przyjacielskich z naszymi bezpośrednimi sąsiadami, i w uznaniu solidarności ich interesów, najpewniejszą rękojmię, że usiłowania kultury tak potrzebne do zbawienia ludów, przynajmniej w bliższej przyszłości nie doznają gwałtownego wstrząśnienia.

Oby pokój powszechny utrzymanym także został dla naszej ukochanej ojczyzny, iżby się rozwijać i kwitnąć mogła na zasadach wolności i prawa, szczęśliwa i zadowolona na wewnątrz, silna i nakazująca szacunek na zewnątrz. Z tem życzeniem przynosimy Waszej Ces. Mości nasz hołd lojalny wznosząc okrzyk: Niech żyje nasza ukochana Austrya! niech żyje nasz Cesarz konstytucyjny!“

Na to przemówienie odpowiedział Najjaśniejszy pan temi słowy:

„Z żywą radością przyjmuję zapewnienia wiernej uległości, jakie Pan do mnie wystosowałeś, i szczerze za nie dziękuję. Stosunki monarchii do mocarstw zagranicznych nie zmieniły swego pocieszającego charakteru. Z zadowoleniem objawiam przekonanie, że nowe, cenne rękojmie pokoju dodane zostały do dawnych. Najistotniejszem zadaniem mego rządu będzie i nadal utrzymanie moim ludom błogosławieństw pokoju.

Nie zaprzeczycie Panowie, że położenie finansowe monarchii uwzględnionem zostało w przedłożeniach rządowych i że żądania ograniczono do niezbędnej potrzeby.

Spoglądając pełen ufności na patryotyczną gorliwość Waszą, jaką zawsze poświęcaliście zadaniom Waszym, witam Was Panowie serdecznie“:

Po tem przemówił prezydent węgierskiej delegacyi Gorove. Odpowiedź Najjaśniejszego Pana była jak doniosł wczorajszy telegram jednobrzmiącą z odpowiedzią na mowę dr. Rechbauera.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Niemcy. Parlament niemiecki rozpoczął 21. b. m. pierwsze czytanie ustawy „o zapobieganiu sprawowania urzędów kościelnych przez osoby nieuprawnione.“ Komisarz związkowy Förster (dyrektor w pruskiem ministerstwie wyznań) motywował projekt ustawy. Mówił, że rząd cesarstwa prowadzi walkę nie z kościołem katolickim, ale tylko z tym jego kierunkiem, który poddawszy się dogmatowi nieomylności, prowadzi agitacyę niebezpieczną dla państwa. Przeciw temu to kierunkowi wymierzone są ustawy kościelne; zastósowanie ich wykazało braki, które ustawa niniejsza ma zapełnić, odpowiada też ona istotnym potrzebom. Ustawa nastręcza w prawdzie broń ostrą, ale nie można przecież prowadzić wojny tępą bronią.

W dalszym ciągu rozprawy minister sprawiedliwości Leonhard przyznaje, że przedłożenie niniejsze jest ustawą wyjątkową; odpowiada ono jednak istniejącemu stanowi wyjątkowemu. Rząd wolałby nie mieć obowiązku przedkładania podobnych ustaw; w razie potrzeby jednak przedłoży jeszcze inne tego rodzaju. Przemawiają jeszcze Schulte, Saucken i hr. Frankenberg za, Buss i Bayrhammer przeciw ustawie, poczem zamknięto pierwsze czytanie. Drugie odbędzie się w pełnej Izbie pomimo sprzeciwiania się centrum i socyalistów.

Francya. Komitet „pielgrzymów francuzkich“ zamierza przy końcu b. m. udać się do Rzymu; towarzyszyć mu będą deputacye komitetów prowincyonalnych i delegatów z najważniejszych miejsc odpustowych. D. 4. maja przybędą te deputacye do Rzymu aby nazajutrz jako w dzień urodzin Piusa IX. wręczyć papieżowi adres, podpisany w roku ubiegłym przez sto tysięcy pielgrzymów. Dzienniki klerykalne wysełają na ten dzień specyalnych korespondentów do Rzymu. Komitet urządza w r. 1874 cztery wielkie pielgrzymki. W czerwcu odbędzie się pielgrzymka do Paray-le-Monial dla prowincyi Franche-Comté, Bourgogne, Dauphiné, Nivernais i Sabaudyi; w lipcu przypada pielgrzymka do Pontmain; w sierpniu odbędzie się pielgrzymka do Lourdes dla ludności południowego zachodu, we wrześniu do Notre Dame de la Garde w Marsylii dla ludności południa, w październiku odbędzie się „pielgrzymka narodowa“ do Tours. Centralny komitet w Paryżu wystosował do komitetów na prowincyi okólnik, w którym poleca im, aby się starały o jak najliczniejszy udział ludności w pielgrzymkach miejscowych.

— Stowarzyszenia katolickie w Ameryce zapowiedziały, iż w tym roku przybędą na jedną z pielgrzymek. Katolicy angielscy odbędą w tym roku pielgrzymkę do Pontiguy w dyecezyi Sens. W tem miejscu spoczywają szczątki św Edmunda z Canterbury. W pielgrzymce do Notre des Aides w dyecezyi Nantes wzięło udział około 30 tysięcy pobożnych. Pielgrzymka ta odbyła się niedawno.

— Od dłuższego już czasu robiły władze francuzkie poszukiwania za niejakim Galloni d'Istria, który obwiniony jest o udział w komunie. Obecnie okazało się, że człowiek ten znajduje się w Nowej Kaledonii, lecz nie jako więzień, przeciwnie, jako dozorca deportowanych. Fakt ten rzuca jaskrawe światło na tajemnicę ucieczki Rocheforta.

- Projekt pomysłu pana Haussmanna, przeniesienia cmentarzy paryzkich do Mery sur Oise, o kilka mil od stolicy, został na nowo podniesiony, i zdaje się, że przyjdzie do skutku, a cmentarze wszystkie w obrębie Paryża zostaną zamknięte; przeciw temu podniosło się wiele głosów, między którymi największe wrażenie, sprawił protest arcybiskupa paryzkiego.

— Zajmujący jest bardzo artykuł o paryskich cmentarzach, który Maxime des Camps umieścił w ostatnim numerze *Revue des deux Mondes.* Objawy tej czci dla umarłych są często rozrzewniające swoją prostotą i naiwnością, chociaż nieraz przeżyły wszystkie uczucia religijne. To zostawianie na grobach dzieci pod szkłem ich zabawek, lalek, żołnierzyków z ołowiu i drobnych kręgli, mogłyby po wiekach naprowadzić jakiego archeologa na myśl, że Paryżanie wierzyli, że dzieci i po śmierci bawią się cackami, które lubiły za życia, a Bóg widzi, jak bezzasadnem byłoby przypuszczenie podobne. Ileż to tego rodzaju przypuszczeniami nagrzeszyły nauki historyczne. Pan des Camps powiada, że na jednym z cmentarzy usłyszał śpiew z Normy: *casta diva* i zobaczył kobietę, leżącą na grobie, zalaną łzami i śpiewającą tę dziwną w takiem miejscu inwokacyą Dianny. Kiedy się podniosła i spostrzegła niespodziewanego świadka i po spojrzeniach poznała iż ją za obłąkaną uważał, zbliżywszy się do niego, rzekła z prostotą: „Moja matka nieboszczka za życia tak bardzo tę kawatynę lubiła.“ Na te słowa musi zamilknąć największy nawet pendantyzm.

Anglia. Na posiedzeniu Izby niższej parlamentu angielskiego d. 17. b. m. miał minister skarbu sir Stafford Northcote mowę w sprawie budżetu na rok 1875. Na wstępie poświęcił on kilka słów administracyi finansowej roku ubiegłego. Wydatki preliminowano na 75,071.000 funtów szterlingów, wynosiły zaś 76,466.500 f. s. czyli 1,395.500 f. s. nad etat. W nadwyżce tej zawarte są już 800.000 f. s., którem pokryto wydatki wojny z Aszantami. Dochody preliminowano na 73,722.000 f. s., wynosiły one zaś 77,335.657 f. s. czyli 3,773.600 f. s. nad etat; strącając od tego wydatki na wojnę z Aszantami pozostaje rzeczywista nadwyżka w dochodach ubiegłego roku w kwocie 2,773.000 f. s.

Przechodząc do nowego budżetu twierdził lord kanclerz, że wydatki w przyszłym roku finansowym wynosić będą 72,503.000 f. s. t. j. o 3,962.500 f. s. mniej niż w roku ubiegłym. Z wydatków przypada 26,700.000 na procenta długu państwa, 15,080.000 skonsolidowanych funduszów, 14.485 000 f. s. na budżet wojskowy; 10,180.000 na budżet marynarki; 11,287.000 f. s. na wydatki administracyi cywilnej, 2,882 000 na administracyę poczt; 2,694.000 f. s. na administracyę podatków; 938.000 na administracyę telegrafów, w końcu 999.000 f s. na administracyę poczty morskiej.

Z dochodów państwa obliczonych na 77,995 000 f. s przypada na dochody z ceł 20,740.000 f. s., podatek od napojów gorących preliminuje lord kanclerz na 28,090.000 f. s., podatek stemplowy na 10,088.000 f. s., podatek domowy i gruntowy na 2,630.000 f. s; podatek dochodowy na 5,500.000 f. s., dochody z poczt 5,300.000., dochody z administracyi telegrafów 1.250.000 f. s., dochody z domen 378.000 f. s. różne inne dochody preliminuje lord kanclerz na 3,730.000 funtów szterlingów.

Nadwyżka w dochodach będzie więc wynosiła 5,492.000. Różni różnie doradzają lordowi kanclerzowi na co ma powyższą nadwyżkę użyć. Jedni chcieliby, aby nadwyżkę tę obrócono na wsparcie mieszkańców w Indyach dotkniętych głodem, drudzy radzą użyć jej na spłatę długu państwowego. Z obydwoma temi projektami nie zgadza się sir Stafford Northcote i jest zdania, że ponieważ w przyszłym roku okaże się znaczna nadwyżka w dochodach, należałoby zmniejszyć te podatki, które dla ludności angielskiej najbardziej są uciążliwemi. Do podatków takich zalicza lord kanclerz w pierwszym rzędzie tak zwany podatek lokalny, w drugim zaś rzędzie podatek dochodowy. Ponieważ zaś cały gabinet podziela w tej mierze zdanie lorda kanclerza, przeto spodziewać się należy, że w krótkim czasie przedłoży rząd parlamentowi swoje w tej mierze projekta. Już w bieżącym roku mogą oba te podatki być zmniejszone o 2,735.000 funtów szterlingów.

Hiszpania. Z obozu karlistowskiego pod Bilbao piszą 17. b. m.: „Junta Nawarry przysełała nam teraz regularnie po 24.000 racyj mięsa, chleba i wina; tyleż nadsyłają inne prowincye baskijskie, z czego poznać można, że armia dobrze jest zaopatrzoną. Nabojów także nam nie brak; w samej Nawarze fabrykują dziennie 25.000 sztuk. W Bilbao za to nędza coraz większa. Mieszkańcy otrzymują po 250 gramów chleba na dzień, mimo to garnizon stawi zacięty opór; z fortu Miravilla powiewa czarna chorągiew, z fortu Marro czerwona. Komendant Bilbao, Castillo ustawił nową bateryę koło kościoła w Abando (nie Abanto.)

Nowa ta bateryа zadała nam 9. b. m. ciężką stratę. Markiz Valdespina i sztab jego, w którym znajduje się były minister marynarki Aurich i pułkownik Gonzalo Chacon, udali się do la Salva na prawym brzegu Nervionu, aby obserwować nową bateryę. Ta przywitała ich zaraz na wstępie trzema granatami, które zabiły sekretarza Valdespiny, a raniły Chacona, syna Valdespiny. Markiz sam wyszedł cało.

Książe Sewilli, syn zabitego przed kilku laty w pojedynku Don Eurica odniósł temi dniami lekką ranę na pozycyi pod Abanto. Don Jose Escudero, audytor wojenny Nawary, umarł skutkiem rany, którą otrzymał 27. marca obok jen. Ollo. Na miejsce tego jenerała mianowany został Torquato Mendiri jeneralnym komendantem Nawarry. Dezercye z obozu Serranistów zdarzają się co raz częściej. 200 jeńców, którym Don Carlos chciał darować wolność, prosiło o pozwolenie wstąpienia w nasze szeregi. Wczoraj przybyło do nas 12 artylerzystów których przyjęliśmy chętnie.

Zresztą cisza na teatrze wojny, przerywana od czasu do czasu granatem, jakoby dla rozrywki. O konwencyi nic już nie słychać. Serrano proponował plebiscyt á la Napoleon, za co Don Carlos pięknie mu podziękował. (Wczoraj podaliśmy warunki tej konferencyi; *przyp. Red.*)

KRONIKA.

— **JCW. Arcyksiężna Marya Immaculata,** małżonka JCW. Arcyksięcia Karola Salvator, w sobotę dnia 18. b. m. o g. wpół do 10. z wieczora szczęśliwie powiła córeczkę. Stan zdrowia Arcyksiężnej zarówno jak nowonarodzonej księżniczki, podług biuletynów przybocznego lekarza z dnia 19. i 20. b. m., jest zupełnie zadowalający.

— **Piotr Fryt**, podmajstrzy szybowy w Wieliczce, otrzymał w uznaniu swojej wieloletniej wiernej i pożytecznej służby srebrny krzyż zasługi z koroną.

○ **Konferencya kolejowa**. Jutro odbyć się ma w Radziwiłłowie konferencya między delegatami kolei Karola Ludwika i kolei Kijowsko-Brzeskiej. Kolej Karola Ludwika wysłała w tym celu inspektora ruchu p. Adolfa Lippa, a kolej Kijowsko-Brzeska swego dyrektora radcę dworu Allochina. Przedmiotem konferencyi będą reklamacye kupców zbożowych, i kwoty wynagrodzenia takich ubytków towarowych, które wykazały się z winy kolei.

(λ) **W zakładzie karnym** u św. Maryi Magdalenny we Lwowie wykonują więzione tam kobiety rozmaite roboty ręczne, przedewszystkiem zaś zajmują się szyciem bielizny, rękawiczek siatkowych, płócienek domowych itd. Roboty te, są tak tanie, że cena ich szydzi z wszelkiej konkurencyi, co zaś do dobroci i trwałości wyrobów, dość wspomnieć, że na wystawie powszechnej w Wiedniu w r. 1873 wyroby rękawiczek skórzanych z lwowskiego zakładu karnego dla kobiet, otrzymały dyplom uznania. Zakład ten dostarcza miesięcznie 600 par rękawiczek skórzanych tak elegancko a przytem mocno uszytych, że wszędzie za granicą uchodzą za wyrób paryzki. Z tej taniej produkcyi korzysta dotychczas, prawie wyłącznie, pewien kupiec wiedeński, który nadsyła do Lwowa do szycia przykrojone rękawiczki skórzane a następnie na żądanie naszych pp. kupców przesyła im takowe prawdopodobnie jako wyrób zagraniczny. Zwracamy tedy uwagę naszych pp. kupców i rękawiczników, że daleko taniej kosztowałby ich towar, gdyby bezpośrednio korzystali z taniej a dobrej pracy więziennej.

(λ) **Pałac sprawiedliwości.** Zamiar wybudowania obszernego gmachu we Lwowie na pomieszczenie wszystkich sądów, pomieszczonych dotychczas w kamienicach prywatnych — o czem donosiliśmy niedawno, — dzięki gorliwemu zajęciu się tą sprawą p. Prezydenta wyższego sądu przybiera kształty wyraźniejsze; dowiadujemy się bowem, że J. W. dr. Schenk polecił już p. Zacharjewiczowi profesorowi akademii technicznej we Lwowie wypracowanie planów i kosztorysów. Gdyby zabiegi p. Prezydenta uwieńczone zostały skutkiem pomyślnym, natenczas w krótkim czasie wzniósłby się trzypiętrowy gmach okazały przy ulicy Halickiej w miejscu gdzie obecnie stoi kamieniczka mieszcząca w sobie sąd pow. sekc. III. i domek przyległy. W ogóle wspomnieć wypada o troskliwości dra Schenka co do wygodnego pomieszczenia sądów nie tylko we Lwowie ale i na prowincyi. Tak n. p. w Przemyślu restaurują obecnie znacznym kosztem obszerne zabudowanie na wygodne pomieszczenie tamtejszych sądów.

(λ) **Nowe budowle.** Uzupełniając wiadomość podaną niedawno pod tym napisem dodać winniśmy, że w tym roku wykończną będzie skromna willa p. Supińskiego wybudowana w r. z. przy ulicy Solarni na Grodeckiem a obok niej buduje ktoś obecnie jednopiątrową kamienicę. Od lat kilku rozszerza się nasze miasto systematycznie w kierunku głównego dworca kolejowego; dość wspomnieć, że w ciągu lat ostatnich powstały na Grodeckiem i jego okolicy dwie nowe ulice z których ulica Krasickich należy obecnie do najpiękniejszych; szpeci ją tylko narożna niewytynkowana kamienica l. 13 i bardzo źle oparkaniony plac niezaludniony pod l. 8. Do rozszerzenia się tej części miasta przyczyniłoby się niewątpliwie przecięcie ulicy nowej z ul Grodeckiej na ulicę Janowską powyżej koszar artylerzyckich.

* **Znaleziono** wczoraj na ulicy Jagiellońskiej złoty kólczyk z granatkami wartości 6 złr.

* **Aresztowanie zbiega.** Wczoraj wieczór aresztowano w szynku pod l. 31, przy ul. Bożniczej przebranego po cywilnemu szeregowca Mikołaja Hudynę, który przed dłuższym czasem zbiegł był z koszar pułku bar. Kellner. Odstawiono go do pułku.

* **Kradzież sukień.** Z domu pod l. 23, przy ulicy Ormiańskiej, skradziono przedwczoraj wieczór cztery suknie damskie ogólnej wartości 10 złr. Podejrzenie kradzieży pada na niewiadomego żołnierza w niebieskiej bluzie z czerwonemi wyłogami, którego widziano z skradzionemi rzeczami pod ręką wychodzącego z kamienicy.

*** **Pożar** obrócił w perzynę d. 10 marca r. b. młyn dworski wraz z złożonemi w nim 180 korcami zboża w Skodryńcach, w starostwie Czortkowskiem. Szkoda wynosi 10.200 złr., budynek zaś był zabezpieczony w kwocie 3.000 złr. Przyczyną pożaru była prawdopodobnie nieostrożność przy rozmrażaniu kół młyńskich buchającą płomieniem słomą.

Przesądy. Niedawno skazano w pewnem miasteczku pruskiem malarza na kilkomiesięczne więzienie za to, że na ulicy pobił jakąś kobietę aż do krwi, ażeby, jak się tłumaczył przed sądem, odczarować się tym sposobem z uroku jaki taż kobieta rzucić nań miała kiedyś a który od owego czasu niby zły duch pędził go do występków. — Jednocześnie przed tymże samym sądem toczył się proces pewnej jejmości, która podejrzywając swą niańkę, młodą dziewczynę, o „zamówienie" powierzonemu jej dziecku kołtuna, zwabiła tę dziewczynkę do osobnego pokoju i biła ją aż do krwi, ażeby w tejże następnie umyć swe dziecko.

— **Późny wiek** dość jest pospolity między Indyanami amerykańskimi. Podczas ostatniego obliczenia ludności brazylijskiej prowincyi St. Paulo, w mieście Loreno zapisano pomiędzy wielu sędziwymi mieszkańcami parę małżeńską rasy indyańskiej, w której mąż liczył lat 131, żona zaś lat 118. Oboje są zdrowi i czerstwi, sami też chodzą jeszcze około swego gospodarstwa.

— **Wiosenny połów śledzi** wzdłuż całego wybrzeża morza Północnego taki jest obfity, że rybacy nie mogą w okolicy znaleźć dostatecznej ilości wozów do przewozu tego, co wydobyli z morza.

NOTATKI LITERACKO-ARTYSTYCZNE.

> **W Pradze** odbył się przed kilku dniami uroczysty obchód stuletniej rocznicy urodzin znakomitego muzyka (ur. 17. kwietnia 1774, um. 3. kwietnia 1850) Jana Tomaszka. Niemcy toczyli z tego powodu spór z Czechami, utrzymując, że Tomaszek raczej do nich należy, gdyż lubo czeskiego pochodzenia, był tak pod względem wykształcenia jak artystycznych dążności Niemcem. Do wszystkich niemal spiewów i innych kompozycyi swoich brał tekst z poezyi niemieckiej, jak z wielu pieśni i ballad Göthego i Schyllera — oraz z *Fausta*, *Narzeczonej z Messyny*, *Maryi Stuart*. Jako pianista miał wielu uczniów — że tylko wymienimy Alexandra Dreyschocka i Juliusza Schulhoffa.

> **Pewien przyjaciel statystyki** zadawszy sobie tyle pracy, by zliczyć. ile razy wywoływano w ciągu jednego wieczora w Wiedniu Adelinę Patti, przekonał się, że zdarzyło się to 22 razy, jeśli zaś każde wywołanie zajęło tylko $1\frac{1}{2}$ minuty czasu, przedłużyło się wskutek tego przedstawienie z górą o pół godziny.

Z IZBY SĄDOWEJ.

(Dramat familijny.)

(Dokończenie).

(λ) Po wysłuchaniu aktu oskarzenia tłumaczy się oskarzony tem, że d. 18 października 1873 był tak pijanym, że nie wiedział co czyni i że o zbrodni popełnionej dowiedział się dopiero, gdy go pociągnięto do odpowiedzialności. Popełnił ten czyn w gwałtownem uniesieniu mając nałogową i lekkomyślną żonę i syna, którego posądzał o niedozwolony stosunek z macochą.

Poszkodowany Jan Ganz, syn podsądnego korzysta z dobrodziejstwa prawa i odstępuje od świadectwa przeciwko rodzonemu ojcu.

Świadek klasyczny Jan Krämer, opisuje zdarzenie zgodnie z opisem powyżej podanym, dodając, że Jan Ganz (ojciec) w chwili popełnienia zbrodni nie był pijanym aż do nieprzytomności. To samo potwierdzają świadkowie: Filip Krämer i Jakób Bisanz a tylko Szczepan Mandzij, parobek Jana Ganza (syna) zeznaje pod przysięgą, że oskarzony dnia 18. października 1873 był dobrze napity.

Szynkarz Leib Drichs zeznaje, że oskarżony pił w jego szynku do późnej nocy z 17 na 18 października. Wszyscy zaś świadkowie zeznają zgodnie, że Jan Ganz żył w wielkiej niezgodzie z swą żoną Barbarą, która jest nałogową pijaczką i prowadzi się niemoralnie, natomiast żył w zgodzie z swym synem Janem. Nakoniec świadectwo proboszcza gminy ewang. przedstawia oskarżonego w świetle niekorzystnem a o synie jego wyraża się bardzo pochlebnie. Rzeczoznawcy: dr. Weigel i Zrogowski orzekli zgodnie, iż rana zadana Janowi Ganzowi (synowi) należy do rzędu ciężkich uszkodzeń i że w tym wypadku byłaby śmierć nastąpiła, gdyby nie wczesna amputacya ręki.

Po ukończeniu postępowania dowodowego dr. Reiner bronił wymownie wniosku c. k. prokuratoryi oskarżającego Jana Ganza o zbrodnię usiłowanego morderstwa. Dr. Gottlieb wyczerpał wszelkie środki obrony, dowodząc, że oskarżony był w chwili popełnienia zbrodni w stanie niepoczytalnym, i że z rozprawy nie wypływa, ażeby działał w zamiarze zamordowania swego syna.

Sędziowie przysięgli odpowiedzieli na postawione im zapytanie jak następuje: 1) „Czy oskarżony Jan Ganz wystrzelił dnia 18. października 1873. roku do syna swego Jana Ganza ze strzelby i zranił go tym postrzałem ciężko w lewe przedramię?" Sędziowie odpowiedzieli jednogłośnie „*tak.*" 2) „Czy oskarżony Jan Ganz był wówczas tak pijany, iż nie wiedział co czyni?" Odpowiedz. jednogłośnie: „*nie.*" 3) „Czy strzelał oskarżony w zamiarze zabicia swego syna a zamierzony skutek tylko dla przypadku nie nastąpił?" Odpow. jednogłośnie: „*nie*" 4) „Czy strzelił oskarżony Jan Ganz w innym nieprzyjaźnym zamiarze a następstwem tego czynu było ciężkie uszkodzenie ciała życiu zagrażające a nawet utrata lewego ramienia.?" odpow. jednogłośnie „*tak.*"

W skutek powyższego werdyktu pp. sędziów przysięgłych postawił dr. Reiner wniosek na ukaranie Jana Ganza za zbrodnię ciężkiego uszkodzenia ciała z §§. 152, 155 lit. c. 156 l. a kod. karn., w myśl §. 156 ust. karn. na ciężkie więzienie w granicach od 5. do 10. lat.

Dr. Gottlieb podniósł wszystkie okoliczności łagodzące a mianowicie: nienaganne życie, rozdrażnienie i bądź co bądź stan nietrzeźwy oskarzonego w chwili popełnienia czynu.

C. k. trybunał sądowy po krótkiej naradzie wydał wyrok kondemnujący Jana Ganza za zbrodnię ciężkiego uszkodzenia na czteroletnie ciężkie więzienie zaostrzone postem i ciemnicą w d. 18. października każdego roku. Po ogłoszeniu wyroku zapłakał skazany i odezwał się w te słowa: „*Was werden meine arme Kinder machen?*"

GOSPODARSTWO I HANDEL.

PRZEGLĄD HANDLOWY.

+ Lwów, dnia 23. kwietnia 1874.

(Oryginalne sprawozd. Gazety Lwowskiej.

Stan temperatury był w ostatnim tygodniu pomyślny dla naszych zasiewów. Osobliwie dnie ciepłe a następnie deszcz łagodny, wpłynęły korzystnie na rozwój wegetacyi. Wśród takich stosunków zasiewy rozwijają się zarówno pomyślnie w wschodniej i zachodniej części kraju. Z graniczących z Galicyą gubernii: podolskiej i wołyńskiej, nadeszły także bardzo pomyślne wiadomości o stanie zasiewów. W Rossyi południowej gospodarze żalą się na ciągły brak deszczu. Jeżeli nie będziemy już mieli mroźnych nocy i jeżeli gąsienice nie wyrządzą wielkiej szkody, to można w tym roku z pewnością oczekiwać bardzo obfitego i zadowalniającego zbioru owoców. Byłby to wypadek bardzo pożądany, bo już kilka lat po kolei sady nie przynosiły dobrego dochodu, co zniechęcać zaczęło do pielęgnowania drzew owocowych.

Stan dróg polepszył się u nas ale mimo to wymagania frachtowników są znaczne, gdyż roboty w polu zajmują włościan i zatrudniają zaprzęgi. Płacono za transport wora ze zbożem z Husiatyna do Tarnopola 1 zł. 20 ct., a z Nowosielicy do Czerniowiec 48 ct. W zachodniej części kraju frachtownicy mają obfite źródło zarobkowania w dowozie progów i szyn dla koleji żelaznej z Tarnowa do Leluchowa. Transporty nafty drogą kołową z Drohobycza i Borysławia ustały. Zaraz po świętach zgłosiło się w Podwołoczyskach i Brodach tylu robotników, że znaczna część dla braku roboty musiała odejść bez osiągnięcia celu. Dla rossyjskich stadnin w Rachnem (stacya Odesskiej koleji żelaznej) werbowano w ostatnim tygodniu dozorców, ale ofiarowane wynagrodzenie było tak niskie, że brakło kompetentów. Rutynowana służba i zręczni kelnery mogą znaleźć w Rossyi umieszczenie pod korzystnemi warunkami.

Ruch w handlu towarowym był także i w ubiegłym tygodniu umiarkowany. Dowóz manufaktów, towarów lnianych i artykułów modnych zmniejszył się i wynosił w ostatnim tygodniu 1100 cent., z czego odesłano do Brodów 148 a do Podwołoczysk 51 cent. W handlu spirytusem ruch dotąd jeszcze się nie ożywił. Transport wynosił: w Czerniowcach 280 cent., w Stanisławowie 173, we Lwowie 118. Cena gotowego towaru wynosiła za 80 Tralles 41 miar 19 złr. 75 ct. a z dostawą w późniejszym terminie do 22 złr. Transport mąki i produktów mącznych wynosił w ubiegłym tygodniu: w Brodach 2111 cent. w Tarnopolu 2323, w Tarnopolu 2101 a w Przemyślu 2918. Na stacyi kolejowej w Jarosławiu ożywił się znacznie wywóz terpentyny i wynosi w przecięciu miesięcznie 450 cent. Transporty te adresowane są wyłącznie do Wiednia. Handel jajami ożywił się a popyt wzrósł znacznie po świętach. W handlu hurtownym płacono za kopę jaj 70—85 ct. Największą ilość jaj wysłano na Szląsk górny. Transport wynosił: w Podwołoczyskach 153 cent., w Brodach 31, w Stanisławowie 183, w Gródku 60, w Jarosławiu 172 a w Rzeszowie 311. Masło spadło w cenie. Za centnar płacono 50—53 złr. Z Tarnowa wysłano 217 a z Bochni 92 cent. masła. Handel drzewem osłabł, gdyż frachtownicy stawiają warunki, na które przedsiębiorcy nie mogą się zgodzić. Do Lwowa dowieziono koleją lwowsko-czerniowiecką 490 sągów a koleją Albrechta 43 sągów drzewa opałowego. Do Tarnopola wysłano ze Złoczowa 123 sągów a ze Zborowa 59 sągów drzewa opałowego. W najbliższych trzech tygodniach otrzyma Lwów z Kamienobrodu 1000 sągów drzewa opałowego. Do Jarosławia przywieziono ze Stanisławowa 18000 cent. drzewa na budowę okrętów.

OSTATNIA POCZTA.

Sprawie techniki lwowskiej poświęciła komisya budżetowa Izby panów następujący ustęp w swojem sprawozdaniu.

„Komisya widzi się spowodowaną podnieść przeciw uchwalonemu w Izbie deputowanych dodatkowi do art. 6. wątpliwości, które za ważne uznaje. Według tego dodatku kwota 250.000 złr. uchwalona na budowę gmachu techniki lwowskiej ma być przyjętą na skarb państwa tylko pod warunkiem, że co do tego zakładu ustawodawstwo przelane zostanie na Radę państwa tak jak w innych krajach. Pominąwszy nawet formalne wątpliwości, postanowienie to, może wywołać także wątpliwość co do państwowego charakteru lwowskiej techniki albo co do prawa ustawodawczego Galicyi w tym przedmiocie

Jednakże nigdy nie było zaprzeczonem zobowiązanie państwa do ponoszenia kosztów na lwowski zakład techniczny a na budowę nowego gmachu uchwalono w roku 1872 i 1873 w preliminarzu odpowiednie kwoty bez żadnego warunku. Z drugiej strony ustawodawcza kompetencya Galicyi co do technicznej akademii kraju została w konstytucyi określoną i nie może być naruszoną rezygnacyami innych reprezentacyi krajowych. Dodatek ten zatem będzie tak tłumaczony, że ma on ewentualnem odmówieniem funduszów na budowę lwowskiej techniki, zmusić sejm galicyjski do zrzeczenia się prawa krajowi konstytucyą zapewnionego. Wątpliwy skutek takiej pressyi uniemożliwiłby rządowi użycie kwoty w preliminarzu za potrzebną uznanej, jeżeliby nie ziścił się warunek, którego wykonanie nie zawisło wcale od rządu lecz w pierwszym rzędzie od sejmu galicyjskiego. Chcąc uniknąć tak niemiłych konsekwencyi, komisya musi oświadczyć się za uchyleniem tego dodatku.

Prywatny telegram *N. f. Presse* donosi, że Najjaśniejszy Pan przyjmując delegacyę austryacką rozmawia bardzo łaskawie z jej członkami Polaków pytał Najjaś. Pan, czy widzieli już Węgry i jak im się podoba stolica węgierska.

Cesarz Wilhelm ma przybyć do Wiesbadenu 8. maja i zabawić tam dwa tygodnie.

Biskup z Nancy wezwany został do Paryża z powodu procesu, jaki mu wytoczono przed sądem niemieckim w Saverne.

La Presse pisze, że ks. Broglie na dzisiejszem posiedzeniu komisi nieustającej, uprzedzi interpelacyę ze strony prawicy o okólniku ministra Depeyre, oświadczeniem, w którem akt ten uzna jako wydany przez całe ministerstwo. Do komisyi międzynarodowej niemiecko francuskiej dla rozdzielenia dyecezyi granicznych wyznaczeni są ze strony francuzkiej dyrektor Tardif z ministerstwa wyznań i dyrektor Desprez z ministerstwa spraw zagranicznych. Nie wiadomo jeszcze kogo Niemcy wyznaczą.

Z Madrytu telegrafują 21. b. m.: Karliści opuszczają Santurce i Portugalete (?) którą bombarduje flota. Rannych swych zwożą do Amorrio. W Bilbao wzięto się już do spożywania końskiego mięsa.

Książe Serbski Milan przybędzie do Konstantynopola 30. b. m.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Peszt, 23 kwietnia. Komissya wyznaniowa izby deputowanych uchwaliła złożenie komisyi z siedmiu, która ma zdać sprawę o zaprowadzeniu obowiązkowych ślubów cywilnych, o wzajemnem stanowisku rozmaitych religij i kwestyi religijnej wolności. Na posiedzeniu izby niższej odbyła się rozdrażnona rozprawa nad ustępem ustawy notaryalnej o kwalifikacyi językowej notaryuszy. Trauschenfels bronił języka niemieckiego. Ustęp ten zwrócono w końcu właściwemu wydziałowi do ponownej redakcyi.

Odpowiedz. redaktor: **Władysław Łoziński**

Przyjechali do Lwowa

Dnia 22. Kwietnia.

Hotel Zorza:

Pp. Polityło W., z Rossyi. — Ostheim A., z Wiednia. — Żurowski E., z Rossyi.

Hotel Warszawski:

Pp. Chrząszcz A., z Słowity. — Kotula J., z Cieszyna.

Hotel Angielski:

Pp. Boczkowski S., z Tarnowa. — Gumiński J., z Hańkowic.

Hotel Europejski.

Pp. Romaszkan A., z Boraków ki. — Dzikoński W., z Rossyi. — Medwey F., z Sassewa. — Padlewski S., z Suchodoła. -- Wybranowski R., z Winogroda.

Hotel Kuhna:

Pp. Kossecki J., z Rossyi. — Niementowski Z., z Krakowa.

Odjechali ze Lwowa.

dnia 22. Kwietnia.

Pp. Dzieduszycki A., do Podola. — Lanckoroński T., do Niżniowa. — Rey M., do Przecławia. —Zamojski S., do Wysocka. — Canitz A., do Wiednia. — Egle A., do Wiednia. — Alpheraky A., do Podwołoczysk. — Czorba J., do Krakowa. — Dorczyński W., do Rossyi. — Zardecki L., do Wołynia. — Żukowski M., do Podwołoczysk.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 23. Kwietnia 1874.

Barometr 739·5 mm. Psychometr suchy + 11°C Psychometr wilgotny + 9·3°C. Prężność pary 7·6 mm. Wilgoć 79% Zachmurzenie 0. Wiatr S3 Ozon 6.

Pociągi kolejowe: Przychodzą na główny dworzec: z Krakowa [illegible] 57. m. rano, 9. g. 45. m. w nocy i 10. g. 50. m. rano; z Czerniowiec: 3. g. 58. m. rano, 8. g. 45. m. po południu i 11. g. 8. m. w nocy;— z Podwołoczysk i Brodów: 4. g. 18. m. rano, 4. g. 3. m. po południu i 10. g. 58. m. w nocy, ze Stryja codziennie o 9 godz. 28 m. rano, prócz tego we Wtorek, Czwartek i Niedzielę o 10 godz. 31 m. w nocy.

Odchodzą: do Krakowa 5 g. 5 m. rano 5. g. 5. m. wieczór i 11. g. 28. m. w nocy; — do Czerniowiec: 6. g. 17. m. rano, 12. go. 15 m. w południe i 11. g. 43 m. w nocy; — do Podwołoczysk i Brodów: 12. g. w połud., 10 g. w nocy i 6. g. 7. m. rano, do Stryja codziennie o 6 godz. 36 m. rano, prócz tego we Wtorek, Czwartek i Niedzielę o 5 godz. 30 m. popołudniu.

Z Podzamcza odchodzą do Podwołoczysk i do Brodów: g. 11. 32. m. w nocy i 12. g. 26. m. w południe.

Ruch dyliżansów pocztowych.

Odchodzi ze Lwowa	do Jarosławia na Bełzec	(osobowa)	codziennie o godz.	1	po południu		
	„ Brzeżan	(Mallep.)	„ „	7	„	—	„
	„ Sokala (pakunkowa)		„ „	11	„	30	w nocy.
Przychodzi do Lwowa	z Sokala (pakunkowa)		codziennie o godz.	2	minut	10	po połud.
	„ Brzeżan	(Mallep.)	„ „	5	„	15	z rana
	„ Sambora	(Mallep.)	„ „	6	„	10	„
	„ Stanisławowa na Stryj	(Mallep.)	„ „	2	„	10	po północy
	„ Stryja	(osobowa)	„ „	2	„	—	po połud.
	„ Jarosławia na Bełzec	(osobowa)	„ „	1	„	20	„

Uwaga: Poczta pasażerska (*Mallepost*) przyjmuje 3 osoby, pakunkowa tylko jedną osobę.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przem.

Lwów, dnia 22. Kwietnia 1874.

	płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
1. Akcye za sztukę. (z kup.)				
Kolej gal. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	243	50	245	—
Kolej lwow.-czern.-jas. po 200 zł. w. a.	150	50	152	50
Banku hip. gal. po 200 zł.	215	—	218	—
2. Listy zast. za 100 zł. (Oprócz kuponu b.)				
Tow. kred. gal. 5-prcnt. w. a.	82	70	83	50
Tow. kredyt. gal. 4-prc. w. a.	73	25	74	—
5-prcnt. listy zastawne nowe okresowe.	82	90	83	60
Banku hipoteczn. gal.	87	20	88	—
Gal. zakładu kred. włościańskiego	93	50	95	—
3. Obligi za 100 zł.				
Indemnizacyjne gal.	77	90	78	70
Pożyczki krajowej z r. 1873 po 6 pr. wa.	86	25	87	25
4. Losy				
Miasta Krakowa	20	—	22	—
„ Stanisławowa	18	—	19	50
5. Monety.				
Dukat holenderski	5	17	5	25
„ cesarski	5	20	5	28
Napoleond'or	8	92	9	2
Pół imperyał rossyjski	9	—	9	18
Rubel rossyjski srebrny	1	64	1	70
„ „ papierowy	1	57	1	58
Talar pruski srebrny	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	1	66	1	68
Srebro	105	50	107	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 20. Kwietnia 1874.

(Za 100 zł.)	płacą	żądają
1. Dług Państwa.		
Jednolity dług państwa w bankn.	69.30	69.40
„ „ w srebrze	73. 90	74.10
Losy z r. 1839 całe	302.—	309.—
„ „ 1839 piąta część	248.—	252.—
„ „ 1854 po 250 zł. 4-prc.	98.—	98.50
„ „ 1860 po 500 zł. 5-prc.	104.75	105.25
„ „ 1860 po 100 zł. 5-prc.	109.50	110.25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	133.75	134.—
Renty Como po 42 lir. austr.	21.—	22.—
2. Obligacye indemn. 5% za 100 zł.		
Czech	95.—	96.—
Bukowiny	77.—	77.50
Galicyi	77.75	78.—
Niższej Austryi	96.50	97.50
Siedmiogrodu	71.75	72.25
Węgier	74.—	74.50
3. Akcye.		
Bank anglo-austr. po 200 zł. wpłata 50 prc.	135.75	136.25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	215.50	216.—
Niższo-austr. tow. eskompt. po 500 zł.	870.—	—.—
Gal. banku kraj. à 200 zł. wpłata 40 prc.	—.—	—.—
Gal. banku hip. po 200 zł. wpłata 50 prc.	—.—	—.—
Gal. banku handl. i przem. à 200 zł. wpł. 40 prc.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. à 200 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego	973.—	974.—
Kol. naddniest. à 200 zł. w srebr.	—.—	—.—
Austr. tow. żeglugi par. po 500 zł. m. k.	527.—	528.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	207.—	208.—
Kol. Preszów-Tarn. (węg. część) à 200 zł. w sreb.	—.—	—.—
Płn. kolej po 1000 zł. w. a.	2060.—	2070.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	245.—	246.—
Lwow.-czern. kol. po 200 zł. w. a. w srebr.	151.50	152.50
Tow. kol. żel. państ. po 200 zł. m. k.	313.—	315.—
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	146.—	147.—
Kol. węg. gal. I. à 200 zł. w srebr.	—.—	—.—
4. Listy zast. losowane. (za 100 zł.)		
Powsz. austr. zakł. kred. ziem. 5-prc. w srbr.	94.75	95.25
Gal. zakł. kr. ziem. w Krak. los. w 18 lat. 6-prc.	91.—	91.50
„ „ „ „ „ „ 36 „ 6-prc.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ „ 36 „ 5 i pół	95.50	96.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	73.—	74.—
„ „ „ po 5 prc.	83.—	83.25
Gal. banku hipot. po 6 prc.	87.—	87.50
Gal. zakł. kred. włośc. po 6 prc.	—.—	—.—
Bank. narod. po 5 prc.	90.—	90.15
Węg. tow. ziem. po 5 i pół prc.	86.50	87.—
„ „ „ (rente) po 6 prc	8.—	—.—
5. Oblig. z prawem pierwszeństwa. (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta à 300 zł. 5-prc. w. a.	77.80	78.—
Kol. naddniestrzańska à 300 zł. 5-prc. w. a.	39.—	39.25
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (węg. część) à 300 zł. 5-prc. w srbr.	—.—	—.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	93.—	—.—
„ „ „ 100 zł. w. a.	88.—	88.50
Kol. gal. Kar. Ludw. po 300 zł. 5 prc.	106.50	—.—
„ „ „ „ II. emisyi	103.—	103.50
„ „ „ „ III. „	101.80	102.20
Kol. lwow.-czern. jas. IV. emisyi à 300 zł. 5-prc. w srbr.	—.—	—.—
Węg. gal. kol. à 200 zł. 5-prc. w srbr.	74.—	74.25
6. Losy.		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	158.50	159.—
Clarego po 40 zł. m. k.	27.—	28.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	90.—	92.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	14.—	14.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	24.—	24.25
Palfiego po 40 zł. m. k.	23.75	24.25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.50	13.—
Salma po 40 zł. m. k.	31.75	32.25
St. Genois po 40 zł. m. k.	—.—	24.—
Poż. miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	16.—	16.50
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	—.—	—.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	53.50	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	—.—	—.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	20.—	21.—
Losy miasta Krakowa	—.—	—.—
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	93.80	93.90
Augsburg za 100 zł. w p. n.	93.90	94.15
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w. p. n.	94.15	94.35
Hamburg za 100 M. B.	55.05	55.10
Londyn za 10 ft. szt.	111.85	111.90
Paryż za 100 fr.	44.25	44.35
Kurs złota.		
Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.30	5.31
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.97	8.98
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	105.75	106.—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 22. Kwietnia.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	69	30
„ „ „ w srebrze	73	90
Losy z 1860 roku	103	75
Akcye banku wiedeńskiego	975	—
„ „ kredytowego	216	50
Londyn 10 funtów szterlingów	111	70
Srebro	106	10
Napoleond'or	9	—
Dukat	—	—

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1301 3–3) **Ogłoszenie konkursu.**

L 658. Celem obsadzenia kilku posad mierniczych przy powiatowych komisyach szacunkowych tutejszego okręgu z dzienną płacą po trzy zł a. w. i z należytościami regulatywem przyznanemi i awansem na 4 zł. rozpisuje się konkurs do 8 Maja 1874.

Chcący ubiegać się o tę posadę winni wnieść swoje podania do Prezydyum c. k. Podkomisyi krajowej podatku gruntowego w Krakowie, przez swą przełożoną władzę jeżeli w służbie publicznej zostają, inaczej przez właściwe c. k. Starostwo,– wykazując świadectwami legalnemi: obywatelstwo austryackie, wiek, stan, nauki, odbyte egzamina praktyczne, nienaganne zachowanie, stan zdrowia, dotychczasową służbę lub zatrudnienie, znajomość języka krajowego, a w szczególe wykształcenie w zawodzie mierniczym.

Z Prezydyum c. k. Podkomisyi krajowej podatku gruntowego.

Kraków dnia 8. Kwietnia 1874.

(1288 2–3) **Lizitations-Kundmachung.**

Z. 1471. Bei der k. k. Tabak-Haupt-Fabrik in Winniki sind 6000 Stück Rohrdecken 4 Schuh, 6 Zoll bis 5 Schuh, 3 Zoll lang und circa 1 Schuh 10 Zoll breit im Offertwege zu veräußern.

Schriftliche, gestempelte und mit 10% Vadium belegte Offerte können bis längstens 5. Maj 1874 um 12 Uhr Mittags hier eingebracht, und die Lizitationsbedingnisse im h. ä. Expedite während den Amtsstunden eingesehen werden.

Winniki, am 14. April 1874.

(1296 2–3) **Edikt.**

Z. 1301. Von Seite des k. k. Bezirksgerichtes in Skałat wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der durch Markus Gelber gegen Leśko Studenny ersiegten Wechselsumme pr 35 fl. ö. W. sammt 6% Zinsen vom 17. Oktober 1871 und N. G. die exekutive öffentliche Feilbiethung der dem Schuldner Leśko Studenny gehöriger bereitsgepfändeten und geschätzten Rustikalgrundwirthschaft sub CNr. 250 in Borki wielkie zu Gunsten des Markus Gelber bewilligt, und zu diesem Zwecke drei Terminen auf den 30. April 1874, 28. Maj 1874 und auf den 16. Juni 1874 bestimmt worden sind, an welchen diese Realität namentlich am ersten zweiten Termine über oder um den Schätzungswerth, am dritten Termine hingegen, auch unter dem Schätzungswerthe dem Meistbiethenden unter dem in der hg. Registratur erliegenden Bedingungen, die jeder Kauflustige während der Amtsstunden einsehen kann veräußert werden wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Skałat, am 30. März 1874.

(1295 2 3) **Kundmachung.**

Z. 1402. Im Nachhange zu dem vom k. k. Kreisgerichte zu Stanislau erlassenen Edikte vom 21. März 1874 Z. 2729 womit die Eröffnung des Konkurses über das gesammte Vermögen des Emerich Romanowski Gutsbesitzer in Hrehorów bekannt gegeben wurde, wird hiemit zur Bestättigung des einstweilen ernannten Massaverwalters, oder zur Wahl eines anderen Massaverwalters und Stellvertretters desselben, und zur Wahl des Gläubigerausschußes die Tagfahrt auf den 21. Maj 1874, dann zur allgemeinen Liquidirung und Rangbestimmung der Forderungen die Tagfahrt auf den 18. Juni 1874 jedesmal um 9 Uhr Vormittags bei dem k. k. Bezirksgerichte zu Monasterzyska mit dem Beisatze angeordnet, daß diese letzte Tagfahrt zugleich als Vergleichstagfahrt zu dienen habe.

Monasterzyska, am 12. April 1874.

(1049 3–3) **Edikt.**

Z. 2985. Vom k. k. Bezirksgerichte in Husiatyn wird hiemit bekannt gemacht, daß bei demselben über Ansuchen des Moritz Blauer Cessioners des Sigmund Jarzymowski zur Einbringung der gegen Abraham Salomon Weitmann resp. dessen liegende Masse ersiegten Betrages von 210 fl. ö. W. in klingender Silbermünze s. NG. nachdem die mit dem h. g. Beschluße vom 10. Dezember 1870 Z. 2839 angeordneten drei Feilbietungstermine fruchtlos verstrichen sind, die exekutive öffentliche Feilbietung der zur Hypothek dienenden früher wie Dom. I pag. 145 u. 1 haer. auf den Namen des Schuldners Abraham Salamon Weitmann und gegenwärtig wie Dom I pag. 145 u. 2 haer. auf den Namen des Josef Jakubowicz grundbücherlich eingetragenen Realität sub CN. 73 in Husiatyn unter nachstehenden erleichternden Bedingungen vorgenommen werden wird. Zu dieser Feilbiethung wird nur ein einziger Termin u. z. auf den 30. April 1874 um 10 Uhr Vormittags bestimmt, und zum Ausrufspreise der gerichtlich erhobene Schätzungswerth pr 3289 fl 86 kr. ö. W. angenommen. Sollte kein Anbot über den Schätzungswerth oder im Schätzungswerthe gemacht werden: so wird diese Realität auch unter dem Schätzungswerthe um welchen immer Preis für den Meistbot hintangegeben werden.

Jeder Kauflustige ist verbunden 10% des Ausrufspreises d. i. 329 fl. ö. W. als Vadium zu Händen der Licitations-Commission im Baaren oder in galizischen Sparrkassa-Bücheln nach dem Nennwerthe zu erlegen. Der Ersteher ist verpflichtet, alle auf der zu veräußernden Realität haftenden Schulden, insoweit sich der zu bietende Preis erstrecken wird, zu übernehmen, falls die Gläubiger vor der allenfalls vorgesehener Aufkündigung die Zahlung nicht annehmen wollten. Die übrigen Licitationsbedingungen, so wie der Schätzungsakt, und der Grundbuchsauszug können bei Gericht eingesehen werden.

Hievon werden die bekannten Hypothekargläubiger zu eigenen Händen, diejenigen aber welche erst nach dem 10. December 1870 ins Grundbuch gelangen sollten, oder welchen der gegenwärtige Bescheid aus was immer für einem Grunde entweder gar nicht, oder nicht rechtzeitig zugestellt werden sollte zu Händen des Kurators Joel Samuel Auerbach und durch Edikt verständigt.

Husiatyn, am 12. December 1873.

(1287 2–3) **Obwieszczenie.**

Nr. 3478/R.s.k. Examina dojrzałości w seminaryach nauczycielskich odbywać się będą z końcem bieżącego roku szkolnego w następującym porządku:

1. w seminaryum nauczyciel. męzkiem w Krakowie 18, 19 i 20 czerwca.
2. w seminaryum nauczyciel. żeńskiem w Krakowie 22. 23. 24. 25. 26. i 27. czerwca.
3. w seminaryum nauczyciel. męzkiem w Nowym Sączu, 1. 2. i 3. lipca.
4. w seminaryum nauczyciel. męskiem w Rzeszowie, 6. 7. i 8. lipca.
5. w seminaryum nauczyciel. żeńskiem w Przemyślu, 10. 13. i 14. lipca.
6. w seminaryum nauczyciel. męskiem we Lwowie, 24. 25. 26. i 27. czerwca.
7. w seminaryum nauczyciel. męskiem w Tarnopolu 30. czerwca i 1. lipca.
8. w seminaryum nauczyciel. męskiem w Stanisławowie. 3. i 4. lipca.
9. w seminaryum nauczyciel. żeńskiem we Lwowie, 7. 8. 9. 10. 13. 14. i 15. lipca.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów dnia 11. kwietnia 1874.

(1176 3–3) **Edykt.**

L. 244. Ze strony c. k. Sądu powiatowego w Zborowie ogłasza się, że tutejszą uchwałą z dnia 18. Września 1872 l. 7304 dozwolona a edyktem w Gazecie Lwowskiej w Nr. 242, 243 i 245 obwieszczona licytacya realności włościańskiej do spadkobierców ś. p. Bartka Kozioł należąca, w Kalnem pod 1 k. 4 położona, na korzyść Szaji Lachera z Pomorzan pod warunkami poprzód ogłoszonemi w terminach 6. Maja, 27. Maja i 10. Czerwca 1874 każdą razą o godzinie 10. z rana najwięcej ofiarującemu za gotówkę sprzedaną będzie.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Zborów dnia 13. Lutego 1874.

(1297 2–3) **Edykt.**

Nr. 3476. C. k. Sąd powiatowy w Wadowicach, podaje niniejszem do wiadomości, że w drodze egzekucyi prawomocnego wyroku Sądu tutejszego z dnia 29. Grudnia 1869 l. 4348, celem zaspokojenia należytości Romana Przybylskiego i Józefy z Przybylskich Raczyńskiej w kwocie 133 złr. 87 ct z 5% za 3 lata wstecz od 21. Listopada 1868 aż do rzeczywistej zapłaty bieżącemi, kosztami egzekucyi w kwotach 4 zł 81 ct. 4 zł., 3 zł. 36 ct i kosztami podania o licytacyę w kwocie 17 zł. 48 ct. po prawomocnie przeprowadzonych dwóch pierwszych stopniach egzekucyi, egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę gruntu „Łazówka“ pod Nr. top. 322 w Wadowicach położonego 2 morgi 179 □ ° obejmującego, do sukcesorów Józefa Warzeszkiewicza ut. Dom. V, pag. 339 n. 2. haer. należącego, w dwóch terminach, a to: dnia 7. Maja i 11. Czerwca 1874, zawsze o godzinie 10. zrana w Sądzie tutejszym odbytą zostanie.

Ceną wywołania jest wartość szacunkowa 844 zł. 75 ct. w. a Grunt na tych dwóch terminach sprzedany będzie za cenę szacunkową lub wyższą, a gdyby na tych terminach nikt cenę wywołania lub wyższą nie ofiarował, natenczas wyznacza się do ułożenia warunków sprzedaż ułatwiających termin w dniu 11. czerwca 1874 o godzinie 4 popołudniu.

Chęć kupna mający ma złożyć wadium w kwocie 48 zł. w. a. w gotówce, a nabywca jest obowiązany ⅓ ceny kupna w 30. dniach po doręczeniu uchwały akt licytacyi zatwierdzającej, złożyć do depozytu i wówczas obejmie fizyczne posiadanie gruntu, resztę zaś ⅔ ceny kupna ma złożyć w 30. dniach po prawomocności Uchwały porządek płatniczy stanowiącej.

Resztę warunków tudzież akt deklaracyi i Extrakt tabularny przejrzeć wolno w Registraturze.

Wadowice dnia 15. Stycznia 1874.

(1121 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 95. C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż na podstawie rekwizycyi c. k. Sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 31 Grudnia 1873 l. 25.557 w celu zaspokojenia przyznanej Laib Amalsowi od Tomasza i Małgorzaty Łątków z Karwodrzy sumy wekslowej 45 zł. wraz z 6% od 2. Grudnia 1872, kosztami 3 zł. 9 ct., 2 zł. 94 ct., 4 zł., 2 zł. 68 ct., 7 zł. 12 ct. i 5 zł. 36 ct. zostanie realność pod l. k. 32/11 w Karwodrzy położona, ciała tabularnego nie stanowiąca, małżonków Łątków własna, w trzech terminach, a to dnia: 19. Maja, 2. Czerwca i 16. Czerwca 1874, każdą razą o 10. godzinie rano na miejscu w Tuchowie najwięcej dającemu pod następującemi warunkami sprzedaną:

I. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 360 zł., niżej której ta realność przy pierwszym i drugim terminie sprzedaną nie będzie, a zaś przy trzecim terminie takowa za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną będzie.

II. Każden chęć kupienia mający winien jest kwotę 40 zł. jako wadyum przed licytacyą do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, które wadyum kupicielowi w cenę kupna sprzedaży wrachowanem, innym zaś licytantom zaraz zwróconem będzie.

III. Licytacyjny nabywca obowiązanym będzie w 30 dniach po prawomocności uchwały, akt licytacyjny do Sądu przyjmującej całą ofiarowaną w cenę kupna sprzedaży z potrąceniem wadyum do c. k. Sądu złożyć, poczem temuż dekret dziedzictwa wydanym i takowy w posiadanie tej realności wprowadzonym będzie.

IV. Należytości rządowe za przeniesienie własności nowonabywca sam ponosić obowiązanym będzie.

V. W razie niedotrzymania któregokolwiek warunku licytacyjnego nie tylko traci wadyum na rzecz ubogich, lecz nadto za wszystkie szkody odpowiada, i gospodarstwo to na żądanie którejkolwiekbądź strony na nowo sprzedane zostanie.

VI. Inne warunki licytacyjne i akt oszacowania w c. k. Sądzie, zaś wykaz podatkowy i arkusz gruntowy w c. k. Urzędzie podatkowym w Tarnowie przejrzeć można.

Tuchow dnia 1. Marca 1874

(1129 3 3) **Edikt.**

Z. 1900. Vom k. k. städt. deleg. Bez. Gerichte in Tarnopol wird hiemit bekannt gemacht, daß Zlote Hirschhorn gegen Mikołaj Tyczyński am 23. Februar 1874 Z 1900 eine Klage zum summarischen Verfahren wegen Zahlung der Summe von 60 fl. ö. W. s. N. G. überreicht hat.

Da der Aufenthaltsort des Mikołaj Tyczyński unbekannt ist, so wird für denselben der hiesige Landes- und Gerichtsadvokat Dr. Kwiatkowski mit Substituirung des Landesadvokaten Dr. Sternklar zum Curator bestellt und dem Ersteren die obige Klage mit dem Termine auf den 18. Mai 1874 um 9 Uhr VM. zugestellt.

Hievon wird Mikołaj Tyczyński mitdem in Kenntniß gesetzt, daß er rechtzeitig vor dem Termine diesem Gerichte einen anderen Bevollmächtigten reinhaft zu machen und demselben, oder dem bestellten Curator seine Behelfe mitzutheilen hat, als er sonst die nachtheiligen Folgen sich selbst zuschreiben müßte.

Tarnopol, 24. März 1874.

(1130 3—3) **Edykt.**

L. 3344. C. k. Sąd obwodowy jako Sąd handlowy w Złoczowie zawiadamia niniejszym edyktem Lipe Rubina, że na prośbę Markusa Kohna de pres. 31. Marca 1874 do l. 3344 tusądową uchwałą z dnia 3. Kwietnia 1874 do l. 3344 przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 38 dukatów z pn wydany został.

Gdy obecne miejsce pobytu tegoż Lipy Rubina wiadome nie jest, ustanawia się dlań kuratora w osobie adw. Heynego z dodaniem mu na zastępcę p. adw. Billeta do zastępowania go w tej sprawie, zaś Lipę Rubina wzywa się niniejszem, by się do tegoż kuratora zgłosił, jemu potrzebnej w tej sprawie informacyi udzielił, lub innego zastępcę sobie obrał, i o tem tutejszemu Sądowi doniósł, inaczej dalsze uchwały Sądu w tej sprawie zapaść mające ustanowionemu niniejszem kuratorowi z prawnym skutkiem doręczone będą.

Z Rady c. k. Sądu obwodowego.

Złoczów dnia 3. Kwietnia 1874.

(1141 3—3) **Edykt.**

L. 18072. C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszym edyktem, że z powodu prośby Abr. Lama Menkes przeciw Włodzimierzowi hr. Baworowskiemu z miejsca pobytu niewiadomemu o zapłacenie sumy wekslowej 2000 zł. dla tego pozwanego celem doręczenia mu tusądowego nakazu zapłaty z dnia dzisiejszego do l. 18072 i dalszego zastępstwa kuratora w osobie p. adw. dr. Wszelaczyńskiego z zastępstwem p. adw. dr. Goreckiego mianował.

Wzywa się przeto pozwanego Włodzimierza hr. Baworowskiego, ażeby się u ustanowionego kuratora celem podania mu środków obrony zgłosił, lub też innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, gdyż w przeciwnym razie skutki z zaniedbania wynikające sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów dnia 27. Marca 1874.

(1142 3—3) **Ogłoszenie licytacyi.**

L. 2463. C. k. Sąd powiatowy w Brzeżanach podaje do publicznej wiadomości, że na prośbę Dyrekcyi c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie celem ściągnięcia wywalczonej przeciw Oleksie Kogut resztującej kwoty 196 zł. z większej 200 zł. w. a., odsetek 12% od dnia 24go Października 1871, aż do rzeczywistej zapłaty bieżących, tudzież dalszych 3% odsetek od kwoty w należytym czasie nieuiszczonej, niemniej też celem ściągnięcia kosztów w kwocie 10 zł. 82 ct. w. a. już poprzednio przysądzonych i kosztów niniejszego podania w kwocie 7 zł. 96 ct. w. a. odbędzie się w Sądzie tutejszym dnia 20. Maja 1874, dnia 22. Czerwca 1874 i dnia 22. Lipca 1874, każdą razą o godzinie 10 przed południem, przymusowa publiczna sprzedaż realności w Urmaniu pod l. kons. 16 położonej, dłużnika Oleksy Kogut własnej, ze wszystkiemi do tej realności należącemi, w protokole zastawnego opisania i oszacowania z dnia 1 Listopada 1870 opisanemi gruntami i innemi przynależytościami.

Rzeczona realność zostanie przy pierwszych dwu terminach tylko wyżej lub za cenę szacunkową, przy drugim zaś także niżej ceny szacunkowej sprzedana.

Za cenę wywołania ustanawia się cenę szacunkową w kwocie 500 zł. w. a. każdy chęć kupienia mający winien jest 10% ceny szacunkowej to jest 50 zł. w. a. jako wadyum w gotówce, w obligacyach państwa, w listach zastawnych towarzystwa kredytowego, albo też w listach zastawnych c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego wraz z kuponami niezapadłemi, a to według kursu w ostatniej „Gazecie Lwowskiej" ogłoszonego, złożyć do rąk komissyi licytacyjnej. Wadyum to zostanie nabywcy w cenę kupna wliczone, zaś reszcie licytantów po licytacyi zwrócone.

Reszta warunków licytacyjnych tudzież akt oszacowania mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Brzeżany, dnia 21. Marca 1874.

(1149 3—3) **Edykt.**

L. 11.117. C. k. Sąd krajowy we Lwowie niniejszem wiadomo czyni Konstantemu Schmidt i Anieli ze Schmidtów Jakubowskiej z życia i miejsca pobytu niewiadomym, tudzież ich z życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom, że przeciw nim Melania Trolle pozew 24. Lutego 1874 l. 11117 wniosła o wyekstabulowanie zastrzeżenia praw spadkowych Dom. 237 p. 108 n. 31 i 32 haer. na 4/8 częściach dóbr Belzec i Brzeziny i o intabulacyę powódki za właścicielkę nieograniczoną tychże dóbr z prośbą o tabularne uwidocznienie sporu, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na 27. Maja 1874 o godzinie 11. przed południem wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu Konstantego Schmidt i Anieli ze Schmidtów Jakubowskiej nie jest wiadome, przeto c. k. Sąd krajowy do zastępowania i na ich koszt i szkodę tutejszego adwokata Dr. Szwedzickiego z zastępstwem adwokata Starzewskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów dnia 13. Marca 1874.

1155 3 3) **Edykt.**

L. 3417. Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy niniejszym z miejsca pobytu niewiadomemu Berlowi Korpus wiadomo czyni, że na żądanie Chanci Henigsberg na podstawie weksla z daty Stanisławów 28. Sierpnia 1873 przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 60 zł. w. a. wydanym i do rąk adwokata Dr. Dwernickiego, którego ze substytucyą adwokata Dr. Wurzla kuratorem dla niego ustanowiono doręczonym został. Jest tedy rzeczą Berla Korpusa ustanowionemu kuratorowi informacyę do zarzutów wcześnie udzielić lub innego zastępcę obrać i sądowi o tem donieść, inaczej skutki niekorzystne z zaniedbania tego wyniknąć mogące samemu sobie będzie przypisać miał.

Z Rady c. k. Sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 26. Marca 1874.

(1162 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 2967. C. k. krajowa Rada szkolna ogłasza konkurs na następujące posady nauczycielskie:

1) w Tarnowie, okręg szkolny Tarnów, na posadę pomocnika przy szkole wydziałowej z płacą roczną 300 zł. w. a.

2) w Siedliskach, okręg szkolny Tarnów, na posadę nauczyciela przy szkole ludowej, z płacą roczną 250 zł. w. a. tudzież na stróża szkolnego 18 zł., na wydatki szkolne 10 zł., na premia 8 zł, na opał dla szkoły 8 sągów drzewa w połowie twardego, w połowie miękkiego, ogród w przestrzeni 3/4 morga, prezentuje gmina wspólnie z krajową Radą szkolną.

3) w Wołoszczy, okręg szkolny Sambor, na posadę nauczyciela przy szkole ludowej z płacą roczną 139 zł. 41½ ct. tudzież 7 korcy 10 garncy żyta i 1 morg 500□ sążni pola prezentuje gmina.

Podania o powyższe posady, opatrzone w potrzebne dowody uzdolnienia należy wnieść na ręce właściwej rady szkolnej okręgowej najdalej do 15. Maja b. r.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 29 Marca 1874.

(1225 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 3021 R s. k. C k. krajowa Rada szkolna rozpisuje konkurs na posadę nauczyciela przy szkole ludowej pospolitej w Siechowie (Stryj) z płacą w rocznej kwocie 224 zł. 10 ct. a. w. wolnem pomieszkaniem opałem i jednym morgiem pola.

Prawo prezentowania nauczyciela przysługa miejscowej radzie szkolnej wspólnie z obszarem dworskim.

Podania petentów zaopatrzone w potrzebne alegata mają być wniesione na ręce c. k. okręgowej Rady szkolnej w Stryju najdalej do końca Kwietnia 1874.

Z Rady szolnej krajowej

Lwów dnia 31. Marca 1874.

(1164 3—3) **Edykt.**

L. 57168/12168. C. k. Sąd krajowy Lwowski ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Macieja Tatarkowskiego a w razie jego śmierci dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców jego, celem doręczenia uchwały tabularnej z 19. Października 1872 do l. 54837 kuratora w osobie p. adw. Dr. Przesmyckiego, wzywając go, by się do ustaw zastosował, zaś rzeczonego Macieja Tatarkowskiego a względnie jego spadkobierców, by się w tej sprawie tem pewniej u swojego nadmienionego zastępcy zgłosili, gdyż w razie przeciwnym sami sobie złe skutki ztąd wynikające przypisać będą musieli.

Z c. k. Sądu krajowego

Lwów dnia 11. Października 1873.

(1165 3—3) **Edykt.**

L. 13714. C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż w skutek podania Kazimierza Czerwca dozwoloną uchwałą z d. 21. Marca 1874 do l. 13714 wykreślenie prawa dożywocia czwartej części w stanie czynnym części realności pod l. 397¾ na rzecz Ryfki Rappaport Dom. 113 pag. 398 n. 20 haer. zapisanego.

Powyższą uchwałę doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomej Chaje Rappaportowej do rąk równocześnie w osobie adwokata Dr. Moszyńskiego z zastępstwem adwokata Dr. Przesmyckiego ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszym edyktem Chaję Rappaport aby w należytym czasie u ustanowionego kuratora lub też w Sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosiła i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użyła, ile że z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie przypisze.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów, 21. Marca 1874.

(1148 3-3) **Edykt.**

L. 8251. C. k. Sąd powiatowy w Dobromilu podaje niniejszem do wiadomości publicznej, że w skutek odezwy c. k. Sądu obwodowego w Przemyślu z 1. Października 1873 l. 11274, celem zaspokojenia wywalczonej przez Wilhelminę Pieniążkową sumy wekslowej 437 zł. 21 ct. a. w. z odsetkami po 6% od dnia 28. Kwietnia 1871, kosztami sądowemi w kwocie 10 zł. 58 ct. a. w. i kosztów egzekucyi w kwotach 10 zł 10 ct., 5 zł. 22 ct., 3 zł. 27 ct. i 5 zł. 41 ct. a. w. egzekucyjną licytacyę realności pod l. k. 109 we Falkenbergu według księgi gruntowej Tom. I pag. 69 i 70 Piotra Józefa dw. im Seipla własnej, w trzech terminach dnia 8 Maja 1874, dnia 12. Czerwca i dnia 17. Lipca 1874 każdym razem w Sądzie tutejszym o godzinie 9tej z rana rozpisuje się; 2) Za cenę wywołania stanowi się cena szacunkowa tej realności, aktem ocenienia na 1380 zł. w. a. wyposrodkowana i przy pierwszych dwóch terminach realność wspomniana tylko za tę cenę, lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim terminie zaś także poniżej ceny szacunkowej za jaką bądź cenę sprzedaną będzie; 3) każdy chęć kupienia mający, winien będzie do rąk komisyi licytacyjnej złożyć tytułem wadyum 10% ceny szacunkowej t. j. kwotę 138 zł a. w. któreto wadyum najwyższą cenę kupna ofiarującemu w cenę kupna wliczonem, innym zaś kupicielom po licytacyi zwróconem będzie; 4) kupiciel obowiązanym będzie połowę ceny kupna po potrąceniu złożonego wadyum w 14 dniach po prawomocności uchwały, akt licytacyjny potwierdzającej, do depozytu Sądu złożyć, zaś od drugiej połowy ceny kupna procent po 5% półrocznie z góry, aż do całkowitego uiszczenia takowej do depozytu sądowego składać; 5) drugą połowę ceny kupna winien będzie kupujący pod surowością w punkcie 4tym określoną w 14tu dniach po prawomocności tabeli płatniczej porządek zaspokojenia wierzycieli hipotecznych ustanawiającej do depozytu sądowego złożyć.

Bliższe warunki licytacyi, jakoteż wyciąg tabularny i akt oszacowania przejrzane być mogą w ts registraturze.

C. k Sąd powiatowy.

Dobromil, 29. Grudnia 1873.

(1061 3-3) **Edikt.**

Z. 3294. Vom k. k. Kreisgerichte in Stanislau wird hiemit ihrem Aufenthaltsorte nach Unbekannte Chasie Blime Grosser verständigt, daß über Ansuchen des Chaim Bleiberg mit hiergerichtlichem Bescheide vom 3ten December 1873 Z. 15226 dem Stanislawower Grundbuchsamte aufgetragen wurde, auf Grundlage der vorläufig zu ingrossirenden Quittung der Chasie Blime Grosser dtto Husiatyn den 25. September 1873, die zu Gunsten der Chasie Blime Grosser im Lastenstande der nunmehr dem Chaim Bleiberg gehörigen Realität CNr. 4/212 2/4 in Stanislau, intabulirte Forderung von 333 fl. 33⅓ kr. ö. W. aus dem Lastenstande derselben Realität zu löschen und daß der genannte Tabularbescheid dem für Chasie Blime Grosser in der Person des Hr. Adv. Dr. Wurzel mit Vertretung des Adv. Dr. Bardach in Stanislau bestellten Curator zugestellt wurde.

K. k. Kreisgericht.

Stanislau, 21. März 1874.

(1117 3—3) **Edykt.**

L. 4304. C k. Sąd powiatowy w Kałuszu celem ściągnięcia kwoty 433 zł. 70 ct. z odsetkami po 12% od dnia 2. Października 1871 aż do rzeczywistej spłaty bieżącemi, tudzież dalszemi 3% odsetkami od kwoty w czasie należytym nieuiszczonej wraz z odsetkami egzekucyjnemi w kwocie 11 zł. 18 ct. i obecnie przyznanemi w kwoci 5 zł. 97 ct. rozpisuje publiczną licytacyę realności pod N. k. 31/59 w Ugarsthalu położonej, nie stanowiącej ciała tabularnego a własność Jakóba Geib mającą się odbyć w 3 terminach to jest: dnia 6. Maja 1874, 9. Czerwca i 7. Lipca 1874 każdym razem o 9tej godzinie przed południem z tem, że realność ta składająca się z gruntów i budynków gospodarczych na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, na trzecim zaś także i niżej ceny szacunkowej, jednak nie niżej jak za 800 zł. sprzedaną będzie.

Warunki tej licytacyi:

1) Za cenę wywołania stanowi się sumę tysiąc czterysta zł. w. a. jako wartość szacunkową pomienionej realności.
2) Każdy chęć kupna mający złoży przed licytacyą do rąk komissyi licytacyjnej jako zakład 10% sumy wywołania t. j. kwotę 140 zł. w gotówce, w obligacyach państwa, w listach zastawnych c. k. uprz. zakładu kred. włościańskiego wraz z kuponami niezapadłemi, a to według kursu w ostatniej „Gazecie Lwowskiej" ogłoszonego.
3) Celem uskutecznienia tej licytacyi rozpisane mają być trzy termina licytacyjne; na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej niej, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania jednakże nie niżej, jak za 800 zł. sprzedaną zostanie
4) Nabywca obowiązany będzie połowę ceny kupna wliczając w nią zakład 140 zł. złożyć natychmiast po ukończonej licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej, drugą zaś połowę po prawomocności aktu licytacyjnego, poczem mu dekret własności wydanym i nabywca za zgłoszeniem się w fizyczne posiadanie tej nabytej realności wprowadzonym zostanie.
5) Od dnia objęcia fizycznego posiadania obowiązany jest nabywca ponosić wszystkie podatki i inne ciężary publiczne, również ma nabywca należytość przenośną z własnych funduszów uiścić.
6) O przestrzeni gruntów i o stanie zabudowań wolno chęć kupienia mającym przekonać się na gruncie, gdyż realność ta sprzedaną zostanie ryczałtowo tak jak ją dłużnik posiada i posiadać ma prawo.
7) Gdyby nabywca któremukolwiek z powyższych warunków zadość nie uczynił, w takim razie rozpisaną zostanie na jego koszt i niebezpieczeństwo nowa licytacya z jednym terminem, na którym realność ta za jakąkolwiek cenę sprzedaną zostanie.

Akta opisania i oszacowania realności sprzedać się mającej, mogą być w tusądowej registraturze przejrzane.

Kałusz, 8. Października 1873.

(1309) **Erkenntniße.**

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Wiener-Neustadt hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt:

Der Inhalt des in Nr. 15 der in Wiener-Neustadt erscheinenden periodischen Zeitschrift „Gleichheit" vom 11. April 1874 enthaltenen Artikels „Aussig" mit der Unterschrift Joseph Schiller, begründet den Thatbestand des Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe und Ordnung nach §. 65 b. St. G. und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund der §§. 489 und 493 St. P. O. die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten.

Wiener-Neustadt, den 14. April 1874.

(1312 1—3) **E d y k t.**

Nr. 12194. C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie uwiadamia tych wszystkich wierzycieli, którzy ze swymi należytościami na częściach dóbr Stanimirza, w powiecie Przemyślańskim położonych, własność p. Barbary Domaradzkiej stanowiących, hypoteczne zabezpieczenie uzyskali, że powyższa właścicielka wspólnie z byłym właścicielem tych dóbr p. Sewerynem Domaradzkim wniesła do tutejszego Sądu prośbę o przyznanie kwoty 3718 zł. 28 kr, mon. konw. jako $^{8}/_{13}$ części kapitału indemnizacyjnego za zniesienie powinności poddańcze w częściach dóbr Stanimierza w dawnym obwodzie złoczowskim położonych, pierwej do pana Seweryna Domaradzkiego należących, obecnie p. Barbary Domaradzkiej własnych, prawomocnym orzeczeniem c. k. komissyi powiatowej indemnizacyjnej w Złoczowie Nr. III. z dnia 14. Grudnia 1855 do l. 81 przyznanego, przez pana Seweryna Domaradzkiego do podniesienia takowej uprawnionego.

Wzywa się więc wszystkich właścicieli, którym prawo hypoteki na owe dobra przysłuża, ażeby z należytościami i żądaniami swemi ustnie przy komissyi tym celem w tutejszym Sądzie ustanowionej, albo pisemnie przez tutejszy protokół podawczy najdalej do dnia 30. Kwietnia 1874 się zgłosili.

W zgłoszeniu tem wymienionem być ma: a) Imie i przezwisko jako też miejsce pobytu zgłaszającego się, tudzież tego pełnomocnika zaopatrzonego pełnomocnictwem wystawionem według przepisów prawnych a prócz tego także legalizowanem.

b) Ilość żądanej należytości tak co do kapitału jako też do odsetków, jeżeli takowym równie prawo zastawu jak kapitałowi przysłuża.

c) Ożnaczenie miejsca w księgach tabularnych, które się odnosi do należytości zgłoszonej.

d) Winien jest zgłaszający się, w razie, jeżeli w okręgu tego Sądu nie mieszka, wymienić pełnomocnika w tymże mieszkającego, któremu wszystkie rozporządzenia sądowe doręczone być mają, bowiem inaczej takowe zgłaszającemu się pocztą z równym prawnym skutkiem odesłane będą.

Ci zaś wierzyciele, którzy w powyższym terminie zgłoszenia swe nie wniosą, przy postępowaniu w celu wyżej wyrażonem przeprowadzić się mającem słuchani nie będą i uważani będą za przyzwalających na przekazanie swych należytości w miarę następującego porządku na kapitał indemnizacyjny.

Nakoniec termin zgłoszenia niezachowujący, traci prawo do wszelkich zarzutów i prawnych kroków co do umowy między zgłaszającemi się interesantami w myśl §. 5. ces. pat. z dnia 25. września 1850 zdziałanej, jeżeli jego należytość według porządku tabularnego na kapitał indemnizacyjny przekazaną lub w myśl §. 27. ces. pat z dnia 8. Listopada 1853 na gruncia i ziemi zabezpieczoną nie została.

Z rady c. k. Sądu obwodowego
Złoczów 4. Lutego 1874.

(1320 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 3236. Celem nadania czterech stypendyów z fundacyi ś. p. Adama Żebrowskiego po 210 zł. w. a. rocznie, ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendya te przeznaczone są dla ubogiej młodzieży pochodzenia szlacheckiego, oddającej się nauce prawa i administracyi w celu usposobienia się do służby publicznej w charakterze urzędników konceptowych.

Pierwszeństwo mają ubodzy członkowie rodziny ś. p. Tadeusza Żebrowskiego po mieczu i po kądzieli.

Na propozycyę c. k. Namiestnictwa, nadaje stypendya właściciel miasteczka Żurawna.

Nadane stypendyum zatrzymuje stypendysta również po ukończeniu studyów, jeżeli otrzyma przy jakimkolwiek urzędzie administracyjnym lub sądowym w kraju, taką posadę, która wymaga poświadczenia odbytych należycie nauk prawniczych, a to, aż do uzyskania adjutum lub też stałej płacy jako urzędnik.

Kandydaci winni wnieść podania swoje na ręce Grona Profesorów Wydziału prawniczego, do Wydziału krajowego najpóźniej do 10. maja r. b. i załączyć: metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa należycie zatwierdzone, dowody szlacheckiego pochodzenia, a nakoniec świadectwo dojrzałości a względnie świadectwa z odbytych już egzaminów prawniczych publicznych lub prywatnych.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielk. Ks. Krakowskiego.
We Lwowie dnia 15. Kwietnia 1874.

(1321 1—3) **E d y k t.**

L. 6844. C. k. wyższy Sąd krajowy lwowski, podaje w myśl ustawy z dnia 25. Lipca 1871 l. 96 Dz. p. p. do powszechnej wiadomości, że w skutek prośby konwentu OO. Franciszkanów w Przemyślu o utworzenie nowego ciała tabularnego dla realności pod l. k. 104 a) i b) w Przemyskiem powiecie sądowym, i w tutejszej gminie podatkowej położonej, składającej się z kamienicy dwupiętrowej pod Nr. k. 104 a) i oficyny jednopiątrowej pod Nr. k. 104 b) jakoteż parcel budowlanych pod l. k. 71 w przestrzeni 47 □ °, pod l. k. 72 w przestrzeni 369 □ °, pod l. k. 27 w przestrzeni 64 □ ° i pod l. k. 28 w przestrzeni 6 □ ° w dzielnicy miasta Przemyśla położonych graniczących na wschód z realnością pod l. k. 105 własną p. Antoniego Haszczyca, na południe z ulicą Władycza i z zabudowaniem klasztornem, na zachód z kościołem św. Franciszka, nareszcie na północ z ulicą Franciszkańską — c. k. Sądowi obwodowemu w Przemyślu poleconem zostało, ażeby tenże wygotował projekt utworzyć się mającego ciała tabularnego, który to projekt w tymże c. k. Sądzie obwodowym przejrzanym być może, a od dnia 1. Sierpnia 1874 za księgę gruntową uważanym będzie; równie oznajmia się, że od dnia 1. Sierpnia 1874 począwszy, nowe prawa własności, zastawu, i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hypotecznej nabyte, ograniczone na innych przeniesione, uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy Sąd krajowy wszystkich, którzyby

a) na zasadzie praw, przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania, — bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenie ciał hypotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma;

b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności, lub inne prawa do wpisu hypotecznego przydatne, o ile prawa te, jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, — ażeby w c. k. Sądzie obwodowym w Przemyślu swoje oznajmienie do dnia 31. Lipca 1874 tem pewniej wnieśli, ile że w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów, w nowej księdze zawartych, prawa hypoteczne w dobrej wierze nabędą.

Ani przedłożenie powyż określonego terminu edyktalnego ani restytucya z powodu zaniedbania tegoż, miejsca mieć nie będzie, również do zgłoszenia się nieuwalnia wzgląd na to, że oznajmić się mające prawo z wniesionego do Sądu innego podania, lub z jakiej już zapadłej uchwały sądowej jest widocznem.

Z Rady c. k. wyższego Sądu krajowego.
We Lwowie dnia 7. Kwietnia 1874.

(1324 1—3) **Obwieszczenie licytacyi.**

L. 1502. W skutek upoważnienia wysokiej c. k. krajowej Dyrekcyi Skarbu z dnia 16. Października 1873 l. 46576 sprzedane będą dnia 9. Czerwca r. b. od 8 do 12 z rana w urzędzie c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Tarnopolu w drodze licytacyi publicznej trzy stajnie skarbowe w Budzanowie, w Czortkowskiem starostwie. Realności te nie stanowią ciała tabularnego, zaś bliższe warunki licytacyi w zwykłych godzinach kancelaryjnych w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Tarnopolu jakoteż w kancelaryi komisarza straży skarbowej w Czortkowie tudzież w koszarach straży skarbowej w Budzanowie przejrzanemi być mogą.

Pisemne oferty opieczętowane i zaopatrzone 10% wadyum ceny wywołania z dokładnem podaniem przedmiotu kupić się mającego i ofiarowanej ceny kupna, podanej cyframi, i słowami wypisanej przyjmować się będą do 8. Czerwca 1874 godziny 2. po południu w biurze naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi Skarbu w Tarnopolu

Cenę wywołania stanowi się następnie:

Stajni Nr.	II	z gruntem	56 □	na	444 zł.
„ „	III.	„	56 □	„	316 „
„ „	V.	„	107 □ 3′ 9″	„	750 „

C. k. powiatowa Dyrekcya Skarbu.
Tarnopol dnia 31. Marca 1874.

(1326 1—3) **E d y k t.**

L. 19818. C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż w skutek pozwu Goldy Itty Schall przeciw Chanie Reisel urodz. Menkes lub jej spadkobiercom z dnia 4. Kwietnia 1874 do liczby 19818 o ekstabulowanie legatu dożywotniego w kwocie rocznych 5 złr. m. k. w stanie biernym realności pod l. $206^{2}/_{4}$ na rzecz Chany Reizel wedle Dom. 64. pag. 201. n. 40. on. intabulowanego, ze stanu biernego połowy tej realności do powoda należącej, do rozprawy ustnej dzień sądowy na 19. Maja 1874 o godzinie 10. przed południem wyznaczony został.

Powyższa uchwała doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomej Chanie Reizel urodzonej Menkes, lub jej równie też niewiadomym spadkobiercom do rąk równocześnie w osobie adwokata Dr. Malinowskiego z zastępstwem adwokata Dra Rayskiego ustanowionego kuratora

Wzywamy niniejszym edyktem Chanę Reizel urodz. Menkes lub jej z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, aby w należytym czasie ustanowionego kuratora lub też w sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosili i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użyli, ile że z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie przypiszą.

Lwów dnia 11. Kwietnia 1874.

(1330 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3758. C. k Sąd powiatowy w Kolbuszowy wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia należytości Janowi Ozimkowi od Michała Filuby należącej się, w ilości 15 zł. z pn. przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności pod l. k. 178 w Kolbuszowy położonej, w dniach 19. Maja 1874, w dniu 24. Czerwca 1874 i w dniu 17. Lipca 1874, każdą razą o godzinie 10. z rana w gmachu sądowym odbędzie się. — Cena szacunkowa tej połowy realności wynosi 275 zł. a. w., a wadyum 28 zł.

Z c. k. Sądu powiatowego.
Kolbuszowa dnia 30. Grudnia 1873.

(1333 1—3) **E d y k t.**

L. 480. C. k. Sąd powiatowy w Ustrzykach dolnych podaje do powszechnej wiadomości, że w skutek uchwały c. k. Sądu obwodowego w Przemyślu z dnia 21. Stycznia 1874 do l. 139 przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 50 w Moczarach położonej, Michała Myczkowskiego własnej, składającej się z budynku mieszkalnego, ogrodu, łąk i pola w objętości 11 morgów i 949 □ ° celem przymusowego ściągnięcia sumy wekslowej 110 zł. a. w. i kosztów w kwotach 6 zł 97 ct., 6 zł. 23 ct., 4 zł. 36 ct., 4 zł. 2 ct., 34 zł. 65 ct. i 7 zł. 81 ct. a. w. przez Andryja Geliczaka wywalczonych w ekspedycie podpisanego Sądu w dniach 29. Kwietnia 1874, 26. Maja 1874 i 17. Czerwca 1874, każdą razą o godz. 10. przed południem najwięcej ofiarującemu za zapłatę w gotówce pod następującemi warunkami się odbędzie:

1. Cena szacunkowa, która stanowi oraz i cena wywołania jest 362 zł. a. w.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacyi wadyum w kwocie 36 zł. a. w. złożyć.

3. Najwięcej ofiarujący ma całą cenę kupna po odtrąceniu wadyum zaraz przy licytacyi do rąk komisarza Sądu złoż ć.

4. Dekret własności wydany będzie kupicielowi po prawomocnem zatwierdzeniu aktu licytacyi, równie jak i wprowadzenie kupiciela w fizyczne posiadanie kupionej realności także tylko wtedy nastąpić może.

5. Od dnia objęcia w posiadanie tej realności przez kupiciela, tenże wszystkie podatki na tej realności ciężące, równie jak i należytość od przeniesienia majątku płacić, obowiązany będzie.

C. k. Sąd powiatowy.
Ustrzyki dolne 31. Marca 1874.

(1335 1—3) **Kundmachung.**

Z. 8588. Vom k. k. Oberlandes-Gerichte wird bekannt gemacht, daß der mit Dekret des h. k. k. Justiz-Ministeriums vom 2. Jänner 1874 Z. 16931/73 zum k. k. Notar in Kimpolunk ernannte Hr. Theodor Torosiewicz den Amtseid am 26. März 1874 beim k. k. Landes-Gerichte Czernowitz abgelegt hat.

Lemberg, am 7. April 1874.

(1336 1—3) **E d y k t.**

L. 2330. C. k. Sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem Rozalię z Szmoniewskich Krzyżanowską, że przeciw niej Ignacy Krzyżanowski i Wiktorya z Krzyżanowskich Balicka o wykreślenie sumy 100 duk. z następnemi pozycyami ze stanu biernego części dóbr Czechy, Iskrowszczyzna zwanej, pozew wnieśli i o pomoc sądową prosili, w skutek czego termin do wniesienia obrony na dzień 18. Maja 1874 o godzinie 10 przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanej Rozalii z Szmoniewskich Krzyżanowskiej lub w razie śmierci jej nieznanych spadkobierców jest niewiadome, przeto c. k. Sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania pozwanej na jej koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adw. dr. Wesołowskiego z substytucyą dr. Warteresiewicza za kuratora nieobecnej ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwaną, aby w wyż oznaczonym czasie albo sama się zgłosiła, albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła, lub w razie innego obrońcę sobie wybrała, i o tem c. k. Sądowi tutejszemu doniesła, w ogóle zaś aby wszystkich możebnych do obrony środków prawnych użyła, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sama sobie przypisać by musiała.

Z Rady c. k. Sądu obwodowego.
Złoczów, dnia 18. Marca 1874.

(1337 1—3) **E d y k t.**

L. 2331. C. k. Sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem p. Józefa Wielechowskiego i Magdalenę z Kowalskich Wielechowską, że przeciw nim pan Ignacy Krajowski i Wiktorya z Krajowskich Balicka o wykreślenie ze stanu biernego części dóbr Czechy, Iskrowszczyzna zwanej, prawa sześcioletnej dzierżawy pozew i o pomoc sądową prosili, w skutek czego termin do wniesienia obrony na dzień 18. Maja 1874 o godzinie 10tej przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych, a w razie śmierci ich nieznanych spadkobierców jest niewiadome, przeto c. k. Sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania pozwanych na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata dr. Wesołowskiego z substytucyą dr. Warteresiewicza za kuratora nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanych, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami się zgłosili, albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub w razie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. Sądowi tutejszemu donieśli, w ogóle zaś, aby wszystkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisać by musieli.

Z Rady c. k. Sądu obwodowego.
Złoczów, dnia 18. Marca 1874.

(1338 1—3) **E d y k t.**

Nr. 2332. C. k. Sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem Antoninę Pleszyńską, że przeciw niej Ignacy Krajewski i Wiktorya z Krajewskich Balicka o wykreślenie ewikcyi za posiadanie 235 morgów 1466 kw. sążni lasu do dóbr Rażniowa odstąpionych, pozew wnieśli i o pomoc sądową prosili w skutek czego termin do wniesienia obrony na dzień 18. Maja 1874 o godz. 10. przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanej, a w razie śmierci jej nieznanych spadkobierców jest niewiadome, przeto c. k. Sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania pozwanej na koszt i niebezpieczeństwo, tutejszego adwokata Dr. Wesołowskiego z substytucyą adw. Dr. Warteresiewicza za kuratora nieobecnej ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwaną, aby w wyż oznaczonym czasie albo sama się zgłosiła albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła, jak wreszcie innego obrońcę sobie wybrała, i o tem sądowi tutejszemu doniesła, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych dla obrony środków prawnych użyła, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sama sobie przypisać by musiała.

Z Rady c. k. Sądu obwodowego.
Złoczów dnia 18. Marca 1874.

(1339 1—3) **E d y k t.**

Nr. 2333. C. k. Sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem Wawrzyńca (Laurencyusza) Pressena, że przeciw niemu Ignacy Krajewski i Wiktorya z Krajewskich Balicka o wykreślenie z stanu biernego części dóbr Czechy Iskrowszczyzną zwanej, sumy 498 zł. 30 ct. w. a. pozew wnieśli i o pomoc sądową prosili, w skutek czego termin do wniesienia obrony na dzień 18. Maja 1874 o godzinie 10. przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego, a w razie jego śmierci spadkobierców jego nieznanych jest niewiadome, przeto c. k. Sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania pozwanego na koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adw. Dr. Wesołowskiego z substytucyą adw. Dr Warteresiewicza za kuratora nieobecnemu ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanego, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam się zgłosił, albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, jak wreszcie innego obrońcę sobie wybrał, i o tem sądowi tutejszemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych dla obrony środków prawnych użył, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z za-

niedbania skutki sam sobie przypisać by musiał.

Z rady c k. Sądu obwodowego.

Złoczów dnia 18. Marca 1874

(1340 1—3) **Edykt.**

Nr 147. C. k Sąd powiatowy w Kolbuszowy wiadomo czyni, iż w skutek odezwy c. k. Sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 4. Grudnia 1873 l 20356, celem zaspokojenia należytości Gittli Orgel w ilości 100 zł. z pn przymusowa publiczna sprzedaż realności włościańskiej p. Nr. 46 w Jagodniku położonej, około 10 morgów 1527 kw. sążni obejmującej ciała tabularnego niestanowiącej, Leopolda Banki własnej, w 3ch terminach, t. j. d. 7 Maja b. r.; 9. Czerwca b. r. i dnia 8. Lipca 1874, każdą razą o godzinie 10. zrana w gmachu sądowym odbędzie się.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa w ilości 865 zł. w. a.; wadyum wynosi 86 zł. w. a.

Realność ta w dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim terminie zaś poniżej takowej sprzedana będzie. Resztę warunków licytacyjnych tudzież akt oszacowania w Registraturze tutejszosądowej przejrzeć można.

C. k. Sąd powiatowy.

Kolbuszowa 31. Marca 1874.

(1342 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 6597 C. k. Sąd pow. w Rohatynie podaje do powszechnej wiadomości, iż na żądanie Dyrekcyi c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego z dnia 27. Listopada 1873 l. 6597 dozwala się w celu zaspokojenia kwoty 490 zł. w. a z pn. przymusową licytacyę realności z przyległościami pod l. k. 328 w Rohatynie położonej, ciało tabularne stanowiącej Antoniego i Anny Suchackich własnej, w terminach dnia 20. Maja 1874, 3. Czerwca 1874 i 24. Czerwca 1874 r każdą razą o godzinie 11 przed południem w Sądzie tutejszym.

Cena wywołania wynosi 900 zł. w. a. Ekstrakt tabularny i warunki licytacyjne w Sądzie tutejszym przejrzane być mogą. — Równocześnie ustanawia się dla wszystkich wierzycieli, którzyby po dzień 9. Grudnia 1872 do księgi gruntowej w mowie będącej realności weszli, lub którym z jakiejkolwiekbądź przyczyny, niniejsza, licytacyę dozwalająca uchwała doręczoną być niemoże, kuratora z urzędu w osobie c. k. notaryusza Wincentego Kniaziołuckiego.

Rohatyn, dnia 28. Lutego 1874.

(1345 1—3) **Ogłoszenie.**

Nr. 4171. C. k. Sąd powiat. w Żmigrodzie podaje do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia przez małżonków Tymka i Anastazyę Karczmarczyk c. k. uprz. Zakładowi kredytowemu włościańskiemu dłużnej kwoty 196 zł. w. a. z pn. zamieniając pierwotnie tutejszosądową uchwałą z dnia 2. Czerwca 1870 l. 1304 do wiadomości sądowej przyjęte dobrowolne opisanie zastawnicze realności pod l. 24 w Desznicy położonej, w egzekucyjne, przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi rzeczonej realności, ciała tabularnego nie stanowiącej, a własnością dłużników Tymka i Anastazyi Karczmarczyk będącej, ze wszystkiemi do tej realności należącemi, w protokołe zastawnego opisania z dnia 2. Kwietnia 1869 opisanemi gruntami i innemi przynależytościami, w trzech terminach, a to: dnia 1. Maja, dnia 5. Czerwca i 3. Lipca 1874 w Sądzie tutejszym, każdą razą o 10. godzinie rano pod następującemi warunkami się odbędzie:

1. Za cenę wywołania stanowi się suma szacunkowa 400 złr. w. a.

2. Każdy chęć kupienia mający złoży przed licytacyą do rąk komissyi licytacyjnej jako zakład 10 % sumy wywołania, to jest kwotę 40 zł. w. a. w gotówce, w obligacyach państwa, w listach zastawnych towarzystwa kredytowego, albo też w listach zastawnych c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego wraz z kuponami niezapadłemi, a to według kursu w ostatniej „Gazecie Lwowskiej" ogłoszonego. — Prowadzący egzekucyę Zakład kredytowy włościański uwolniony jest jako licytant od składania wadyum.

3. Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej niej, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Dalsze warunki tudzież protokół zastawnego opisania dotyczącej realności przejrzane być mogą w sądzie tutejszym każdego czasu w godzinach urzędowych.

Zmigród 11. Marca 1874.

C. k. Sędzia powiatowy.

(1349 1—3) **Edykt.**

Nr. 7421. C k. Sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż na cel przekazania na wierzytelności hipoteczne prawomocnem orzeczeniem c. k. indemnizacyjnej komissyi powiatowej Nr. 2. we Lwowie z dnia 17. Czerwca 1855 l. 3008 w kwocie 213 złr. 20 ct. m. k. wymierzonego dla właściciela dóbr Wiszeńki z przyległ., obecnie p. Józefa Stanek własnych, kapitału indemnizacyjnego za zniesione powinności emfiteutyczne z realności Nr. 448 postępywanie przepisane ces. pat. z dnia 8. Listopada 1853 Nr. 257 zostaje na skutek proźby p. Józefa Stanek z dnia 7. Lutego 1874 l. 7421 wdrożonem, i w skutek tego wzywamy wszystkich wierzycieli hypotecznych dóbr Wiszenka z przyległemi koloniami Ober- i Unterwalddorf w powiecie Janowskim położonych, którzy do 7. Listopada 1854 jako dnia oddzielenia prawa indemnizacyi od gruntu do Tabuli na hipotekę tych dóbr weszli, ażeby w przeciągu dni 60, licząc od dnia trzeciego ogłoszenia w Gaz Lwowskiej niniejszej uchwały, swoje uprawnienie i oświadczenie do sądu, czyli chcą mieć wymierzony kapitał indemnizacyjny na swoje wierzytelności przekazanym, lub też przy hypotece pozostać pragną, tem pewniej wnieść winni, ile że w razie przeciwnym, zgodnie z przepisem § 13. i 21. ces pat. z dnia 8. Listopada 1853, Nr. 237, będą tak uważani, jakoby się zgodzili, ażeby wymierzony kapitał na poczet ich wierzytelności w porządku hipotecznym przekazanym został, i nie tylko już więcej w tej mierze nie byliby słuchanymi, ale też i utracą prawo czynienia jakichkolwiek zarzutów lub rekursów przeciw ugodom zawartym z uprawnionym przez innych zgłaszających się wierzycieli

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów, dnia 14 Marca 1874.

(1352 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 8562. C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie czyni wiadomem, iż Klemens Jelita Strumieński, reskryptem c. k. ministerstwa sprawiedliwości z dnia 28. Listopada 1873 l. 12890 do Radymna w okręgu c k. Sądu obwodowego przemyskiego mianowany c. k. notaryusz dnia 31. Marca 1874 przysięgę służbową złożył.

Lwów, dnia 7. Kwietnia 1874.

(1354 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 4154. C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu czyni niniejszem wiadomo, iż celem zaspokojenia sumy 1083 zł. 29 ct. w a., tudzież kosztów 10 zł. 25 ct, 3 zł. i 3 zł. w. a. i 7 zł. 66 ct., przymusowa licytacyjna sprzedaż realności pod Nr. 819 w Tarnopolu położonej, wraz z ogrodem i polem, Jana Gelety, a względnie tegoż spadkobierców Dmytra, Fedka i Paraski Geletów własnych, na rzecz skarbu pocztowego w 3 terminach, a to dnia 28. Maja, 18. Czerwca i 16. Lipca 1874, zawsze o godzinie 10. przed południem, w tutejszym sądzie w biórze Nr. 14. się odbędzie; i że przy pierwszych dwóch terminach realność powyższa tylko wyżej lub za cenę szacunkową 583 zł. $19\frac{1}{2}$ ct. w. a., przy trzecim także poniżej tej ceny najwięcej ofiarującemu za gotówkę sprzedaną zostanie

Reszta warunków w registraturze i w ogłoszeniu za kratami w sądzie przybitem wglądniętą być może.

Tarnopol dnia 15. Kwietnia 1874.

(1355 1—3) **Edykt.**

Nr. 4204. W d. 6 Maja 1874, w dniu 10. Czerwca 1874, i w dniu 10. Lipca 1874 odbędzie się w tutejszym sądzie, każdą razą o godzinia 10. rano, przymusowa licytacyjna sprzedaż realności pod l. k. 1 st. 85 st. w Wojutyczach Józefa i Pazi małżonków Baszaków własnej.

Cena wywołania wynosi 260 zł, a wadyum 26. zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

Z c. k. m del. Sądu powiatowego.

Sambor dnia 28. Marca 1874

(1356 1—3) **Edykt.**

L. 2219. C. k. Sąd powiatowy w Brzesku, w celu zaspokojenia pretensyi Kaspra Adamczyka w kwocie 150 zł. a. w. po odtrąceniu kwoty 90 zł. a. w. podług obliczenia z dnia 10. Marca 1874 do l. 337 przez Jana Legutko, i na poczet tej pretensyi upłaconej do przedsięwzięcia przymusowej sprzedaży przez publiczną licytacyę połowy realności pod ND. 80 w Brzesku przy ulicy okocimskiej położonej, Jana Legutko i Teresy Legutkowej własnością będącej, która tutejszo-sądową rezolucyą z dnia 23. Grudnia 1873 l. 6181 i decyzyą c. k. Sądu wyższego w Krakowie z dnia 17. Lutego 1874 l. 1416 dozwoloną została, w miejsce poprzednich w dniach 22. Stycznia, 11. Lutego i 25. Lutego 1874 bezskutecznie ubiegłych terminów, wyznacza nowe termina, mianowicie na dzień 12. Maja, 2. Czerwca i 30 Czerwca 1874 zawsze o 9tej godzinie rano z tym dodatkiem, iż warunki licytacyjne w t. s. rezolucyi z dnia 23. Grudnia 1873 l. 6181 podane, pozostają niezmienione.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzesko, dnia 11. Kwietnia 1874.

(1289 3—3) **Konkurs.**

Nr. 1671/prez. Przy Sądzie obwodowym w Tarnowie została posada woźnego z roczną płacą 300 złr. w. a., dodatkiem aktywalnym 25 % od płacy, ubiorem urzędowym i z prawem posunięcia się na wyższą płacę etatową opróżnioną.

Ubiegający się o tę posadę mają swe podania w myśl rozporządzenia wysokiego Ministerstwa dla obrony krajowej z d. 12. lipca 1872 l. 98. D. p. p. należycie ułożone w przeciągu czterech tygodni od dnia 25. Kwietnia 1874 liczyć się mających, do Prezydyum c. k. Sądu obwodowego w Tarnowie wnieść.

W Krakowie d. 7. Kwietnia 1874.

(1286 3—3) **Konkurs.**

Nr. 759. W celu obsadzenia posady radcy przy c. k. Sądzie krajowym we Lwowie z VII. klasą rangi, rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem 14 dniowym od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w urzędowej Gazecie Lwowskiej.

Ubiegający się o tę posadę mają swoje prośby załącznikami należycie poparte, wnieść do Prezydyum lwowskiego c. k. Sądu krajowego.

Lwów dnia 16. Kwietnia 1874,

(1310 3—3) **Edykt.**

Nr. 1368. C. k. Sąd powiatowy w Szczercu do powszechnej podaje wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w ilości 85 zł. a. w. z pn. Henechowi Rutterowi od Stefana Tarnowskiego z mocy aktu notaryalnego z daty: Szczerzec 1 Stycznia 1873 się należącej, przymusowa licytacyjna sprzedaż realności włościańskiej pod Nr. 169 w Polanie tudzież krowy jako inwentarz zagrabionej, własność dłużnika Stefana Tarnowskiego stanowiących, w dniach 30. Kwietnia 1874, 28. Maja 1874 i 25. Czerwca 1874, każdokrotnie o godzinie 10 przed południem w Szczercu w lokalnościach tutejszego sądu się odbędzie.

Jako cenę wywołania ustanawia się dla realności wartość szacunkową 75 zł. zaś dla krowy 50 zł. w. a, przyczem się zauważa, że na pierwszych 2 terminach tylko za tę lub za wyższą cenę, na 3cim zaś terminie także poniżej ceny szacunkowej rzeczone przedmioty razem lub osobno sprzedane będą. — Jako dalsze warunki licytacyi ustanawia się, stosownie do wniosku wierzyciela iż realność w mowie będąca sprzedaje się tylko w częściach w protokole, ocenienia z dnia 4 września 1873 Nr. 3942 wymienionych, że jednak ani za przestrzeń ani za inne własności poręki się nie daje, dlatego ktokolwiek w przetargu chce uczestniczyć, na miejscu przedmiot sprzedaży opatrzyć sobie może, — że dalej każdy z licytujących będzie obowiązanym 10 zł. 50 ct. a. w. jako 10 % od ceny szacunkowej w gotówce lub papierach publicznych do rąk komissyi licytacyjnej złożyć, — że nabywca będzie obowiązanym połowę ceny kupna z wliczeniem poręcznego natychmiast po ukończeniu licytacyi, resztę zaś do 3 dni po prawomocności aktu licytacyjnego, gdyby zaś jako inwentarz zagrabiona krowa odrębnie od realności sprzedaną została, całą cenę kupna za krowę zaraz przy licytacyi do sądu złożyć. Inne bliższe warunki każdy komu na tem zależy, w tutejszym c. k. Sądzie przejrzeć może, — gdzie też licytacya się odbędzie.

Szczerzec dnia 3. Marca 1874.

Doniesienia prywatne.

L. 1102. **Konkurs.** (1325 3—3)

Na posadę ordynującego lekarza Doktora Medycyny dla powszechnego zakładu chorych w Drohobyczu z systemizowaną roczną remuneracyą 300 złr. a. w.

Z udzieleniem tej posady, łączy się zastrzeżenie, że przyjmujący takową prócz służby w dotyczącym szpitalu, bez wyraźnego przyzwolenia Wydziału krajowego, żadnej innej publicznej służby lekarskiej sprawować nie może.

Podania wnoszone być mogą w przeciągu 4 tygodni od ogłoszenia, do Zwierzchności gminnej.

Zwierzchność gminy miasta

Drohobycz dnia 16. kwietnia 1874.

Ogłoszenie. (1347 2—2)

Najprzewielebn. Ordynariat Lwowski Ormiański w porozumieniu z Radą nadzorczą

Zakładu zastawniczego Lwowskiego Ormiańskiego „Pii Montis"

rozporządzeniem swojem z dnia 19. Kwietnia b. r. L. 91 ustanowił, ażeby ***urzędowania*** *w tymże Zakładzie, zamiast jak dotąd trzy razy w tygodniu, na przyszłość,* ***a to: już od 1. Maja b. r. codziennie,*** *wyjąwszy tylko święta i inne uroczystości,* ***od godziny 9tej z rana do godziny 1szej z południa,*** *dla lepszej dogodności potrzebujących zaliczki, — i uniknienia niezwykłego natłoku — przedsięwzięte były, co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.*

Od Dyrekcyi Zakładu Zastawniczego „Pii-Montis"

Lwów, dnia 21. Kwietnia 1874.

Z drukarni E. Winiarza we Lwowie.